

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravljanje: Maribor, Karlova 5.
Telefon 2113.

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrtletno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—.
Poštno-čkovni račun štev. 10.603.

Cene inseratov: Cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četrt strani Din 500.—, 1/8 strani
Din 250.—, 1/16 strani Din 125.—,
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.—.

Opomin k miru.

Ameriška demokracija je bila že od nekdaj ter je tudi sedaj velika giasnica miru. Saj je mir nujen predpogoj za demokracijo (za vlado ljudstva). Kjer govorijo kanoni, onemi glas naroda. Spregovorijo pa kanoni, ne da bi ljudstvo dalo za to dovoljenje, saj se ga navadno niti ne vpraša za mnenje. Ne samo v dobi, dokler traja vojna, se glas ljudstva ne sliši, marveč tudi v povojnih razmerah se ljudstvo s svojo pravico ne more povse uveljaviti. Demokracija je torej tesno spojena z mirom. Ta zveza je tako prirodna, da demokracije tudi tam ni, kjer pri vladodržcih ne prevladuje miroljubno mišljenje in teženje. Dokaz za to so povojne diktature, bodisi marksistične, bodisi nacionalistične, ki izhajajo iz revolucijske borbe.

Ko so Zedinjene države Severne Amerike v aprilu 1917 posegle v svetovno vojno, jih je vodila težnja, da se svetovnemu klanju čimprej napravi konec ter se vpostavi mir. V to svrhu se mora streti to, kar je bila največja in stalna nevarnost za evropski mir: pruski militarizem. Vodrov Wilson, takratni predsednik Zedinjenih držav, je proti temu militarizmu, ki je ogrožal mirno sožitje med narodi, proglasil kot cilj ameriškega poseganja v svetovno vojno: vpostavitve miru, ki mu bodi neporušna podlaga demokracija narodov, kojih vsak odločuje sam o svoji usodi. Da bi ta mir po zaključku vojne ostal trajen, to bodi naloga Zveze narodov, ki je zveza samostojnih držav za pospeševanje vzajemnega dela med narodi ter za jamstvo miru in mednarodne varnosti.

Ko so ideje velikega idealista Wilsona v povojni dobi v Evropi obledele, da so še komaj zaznatne, je njegov četrti naslednik (prvi iz demokratske stranke, ki ji je pripadal Wilson) Roosevelt poslal Evropi sporočilo, ki je poteklo iz istih idej. S vseameriške konference, ki je bila početkom decembra v Buenos-Airesu (glavnem mestu Argentine v Južni Ameriki) in ki se je udeležil tudi predsednik Roosevelt, je predsednik Zedinjenih držav naslovil na Evropo najresnejši opomin, naj ne pozabi, da pomeni vojna razdejanje cvetočih mest in dežel, siromaštvo posameznikov in skupnosti, propad kulturne družbe.

»Prepričan sem«, je poudaril Roosevelt, »da hočejo tudi danes vsi narodi omanega sveta živeti v miru in da stremijo po vojni le vodje nekaterih vlad. Na oni strani oceanov (v Evropi in Azi-

ji) so se zgostili oblaki, za katerimi se skrivajo stara sovraštva in ideje novih fanatikov, ki trdijo, da je mogoče najti nova tržišča samo z novimi osvojitvami. Zato tudi padajo načela o svetosti pogodb med narodi, zato se Evropa mrzlično oborožuje, zato narodi, ki so postali odgovorni za tako tekmovalstvo v oboroževanju, neizbežno pospešujejo sredstva in čas, ko naj bi nastalo novo razdejanje.

V NAŠI DRŽAVI.

Narodna skupščina se sestane 11. t. m. Ob 9. uri dopoldne. Na tem sestanku bo določen dnevni red nadaljnjega zasedanja.

Sami se obsojajo. O kmečki zaščiti piše »Kmetijski list« (2. decembra): »Prvi začetki kmečke zaščite so odložili plačilo dolgov. Mislili smo, da to ne bi dolgo trajalo, ker smo vedeli, da vsak zastoj pomeni v gospodarstvu nazadovanje, dolg zastoj pa celo že propast. Upanje, da bo pravična rešitev dana kmalu, nam je zbuhalo dejstvo, da so vse države, ki so imele slične težkoče, v prav kratkem času odpravile zaporo denarnih zavodov, kmečke dolgove pa odkupile in jih spremenile v dolgoročne obveze z nizko obrestno mero. Čakali smo od dne 20. aprila 1932 do dne 26. septembra 1936. Več ko štiri leta.« — To je najhujša obsodba Jenesarjev, katerim tudi pripada »Kmetijski list« s svojimi kmetijci. Če bi bili ti ljudje še dalje na vladi, bi morali kmetje in denarni zavodi še dalje čakati.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Vedno naraščajoča ublažitev odnošajev med Italijo in Jugoslavijo. Pozornost po vsej Evropi je vzbudila za naš državni praznik 1. december pisava vodilnega italijanskega časopisja. Najbolj ugledni italijanski listi so objavili za ta dan Jugoslaviji izredno prijazne članke, v katerih so hvalili našo kraljevo rodbino in so opozarjali na dejstvo, da so zavladali med obema državama dobri sosedni odnošaji, ki se bodo razvili v doglednem času v prijateljsko razmerje. Ta prijetno presnetljiva pisava nam jasno kaže, da stojimo pred novo in boljšo bodočnost obetajočo ureditvijo naših stikov ter razmer z Italijo.

Namen vseameriške konference ni samo preprečiti v bodoče sleherno vojno med ameriškimi državami ter izpopolniti organizacijo svojega miru, marveč tudi preprečiti, da bi kjerkoli nastali pogoji za novo vojno. Mi bomo ohranili svoje ideje in bomo tudi branili demokratske oblike vladavin, ker se zavedamo, da nam je mogoče samo tako se izogniti vsem nasprotstvom, preprečiti vsa sovraštva, ojačiti vse dobre namere, zagurati svojo pravico, povečati upanje v mir in blagostanje ne samo naših narodov, marveč tudi vseh narodov sveta.

Neprijetno zasedanje sveta Zveze narodov. Za 10. decembra je sklican v Ženevo svet Zveze narodov radi državljanske vojne v Španiji. Rdeča španska vlada, ki je še vedno članica Društva narodov, zahteva od njega, da napove proti nacionalistični španski vladi sankcije ali kazenske odredbe, kakor je prišlo svoj čas do njih napram Italiji, ko je pričela vojno z Abesinijo. Španski rdečkarji hočejo od Zveze narodov še iztisniti sankcije tudi proti Italiji in Nemčiji, ki podpirata španske zmagovite nacionaliste. Z zasedanjem 10. decembra je postavljena Zveza narodov pred rešitev vprašanja, kateremu ne bo kos.

Važne spremembe v Bolgariji na vidiku. Na Bolgarskem pripravljajo ustanovitve državne stranke, ki bi naj uvedla demokracijo v vladne posle. Za osnovenje nove stranke je že imenovan potreben akcijski odbor in so se izvršile dalekosežne spremembe osebnosti v notrajnem ministrstvu in pri policijskih ravnatelstvih. Skoro vsi dosedanja načelniki so prestavljeni in precej višjih uradnikov je odpuščenih iz državne službe. Na izpraznjena mesta so imenovani čisto novi ljudje.

Avstrijsko prestolico Dunaj je obiskal na povratu iz Rima regent Madžarske admiral Horthy. Sprejet je bil od Avstrijcev z vladarskimi častmi in veliko vojaško parado, pri kateri je sodelovalo 11.000 vojakov.

Novi ukrepi Hitlerjeve nemške vlade. Hitlerjeva vlada je sprejela nov zakon, po katerem bo vsak nemški državljani, ki vede ali nevede iz lastnega in brezvestnega koristoljubja ali iz drugih nižjih namenov proti zakonskim določbam izvozi iz države svoje premoženje v inozemstvo, ali pa pusti svoje premoženje v inozemstvu in s tem povzroči veliko škodo nemškemu narodnemu gospodarstvu, kaznovan s smrtjo. Njegovo premoženje bo zaplenjeno. To se nanaša tudi za dela, ki so storjena v inozemstvu.

Spominske knjige,

lep dar za god, za vsako priliko, dobite v največji izbiri v Cirilovih prodajalnah Maribor in Ptuj.

Za izrek sodbe je merodajno narodno sodišče. Nadalje je sprejel ministrski svet zakon o Hitlerjevi mladini. Po tem novem zakonu mora biti vsa nemška mladina organizirana v Hitlerjevi mladinski zvezi. Vodja te mladine je podrejen naravnost Hitlerju in je višji državni uradnik. Časopisje napoveduje, da bo ta drugi zakon velika ovira za pogajanja z Vatikanom glede izvajanja določil konkordata o verski vzgoji nemške mladine.

Kako gospodari vlada ljudske fronte na Francoskem? Francoski finančni minister je predložil državni proračun, ki izkazuje 25 milijard primanjkljaja. Vsi finančni strokovnjaki so mnenja, da je tako državno gospodarstvo nekaj edinstvenega, in so z njim dokazali francoski socialisti popolno vladno nesposobnost. Pred nastopom Blumove vlade ljudske fronte je bila Francija na zlatu najbolj bogata dežela in so bili vsi njeni državni proračuni v ravnovesju, kar znači, da so bili državni izdatki povsem kriti z prihodki iz davkov. Že koj v prvih mesecih vlade ljudske fronte sta začela bežati iz Francije zlato in ves tuji kapital, ki je bil po francoskih bankah nagromaden radi sigurne vrednosti franka. Tekom polletnega vladanja se je opirala Blumova vlada na delavske mase, katere je hotela prikleniti na s štirimi novimi zakoni. Zvišala je delavske plače za 7%. Dalje je uvedla obvezen in plačan delavski dopust vsako leto. Predpisala je vsem industrijam dogovorne pogodbe med podjetji ter delavstvom ter je uvedla za vso industrijo 40urni delovni teden. Vse te omenjene socialne odredbe so povzročile splošno draginjo ter so delni in generalni štrajki delavskih množic od početka Blumove vlade do danes na dnevnem redu. Pri vsem najslabšem državnem gospodarstvu ter štrajkih je prišla Francija ob ugled v inozemstvu. Konečno pa je vlada ljudske fronte v neprestani nesigurnosti, da je ne vržejo lepega dne komunisti, ki odločajo glede vladne večine v parlamentu. Iz prav na kratko povedanega je jasno liki beli dan, da znajo pristaši ljudskih front pred volitvami hujskati ljudske množice, pri vladnem krmlu pa samo prazniti blagajne, povzročati draginjo in stavke.

Nova zveza štirih azijskih držav. Dne 1. januarja 1937 bo podpisana pogodba o medsebojni vojaški pomoči med štirimi azijskimi državami: Turčijo, Perzijo, Afganistanom in Irakom. Za to zvezo se posebno zanima Angleška, ker upa, da se bodo omenjene države zoperstavile prodiranju boljševizma v one azijske pokrajine, nad katerimi držijo izkoriščevalno roko pokroviteljstva Angleži.

Novi načrti ruske Kominterne. Glavni cilj delovanja sovjetske internacionale ali Kominterne, da bi zanetila v Evropi splošne nemire in revolucijo, je pokopan s protiboljševiško zvezo med Nemčijo in Japonsko, o kateri smo pisali v zadnji številki. Ruski sovjeti so sklenili, da bodo za bodoče prenesli sedež Kominterne iz Moskve v špansko, od rdečih zasedeno

pristanišče Barcelono. Iz Barcelone se bi naj širile po Evropi hujskarije na splošen upor in Moskva bo lahko odslej mirno zagotavljala svojim še preostalim prijateljskim evropskim državam, da skrbno čuva nepristranost in da je komunistične propagande kriva Barcelona.

Boljševiki so se razdelili na dve skupini. Skupina Stalina se opira na Kominterno in čaka na svetovno revolucijo. Skupina Vorošilova in Molotova se naslanja na »gvardijo mladih« (Ježov, Andrejev in Ždanov). Končni izid na Španskem bo imel velik vpliv na dogoke v Rusiji.

Padec Jagode. Zanimivo je, kako so vse-mogočnega načelnika čeke (GPU), juda Heršla Jehuda (Jagodo) odslovili. Molotov ga je poklical v Politburo, da bi tam po navadi poročal. Poleg drugih je bil tu navzoč tudi Belov, poveljnik moskovskega vojaškega okraja. Vorošilov je naznanil Jagodi, da vsled nereda v komisarijatu notranjih zadev ne more več obdržati tega mesta. Naročil mu je, da naj takoj odide z Belovim in Ždanovim v svojo pisarno, da izroči vse posle nasledniku Ježovu. Jagoda je bil presenečen, zmešan in je odšel brez vsake besede v spremstvu omenjenih dveh izročiti posle nasledniku. Tako je Vorošilov podrl mogočnega načelnika zverinske čeke!

Italijani zasedli celo Abesinijo. Ko so Italijani v abesinski vojni zasedli neguševo prestolico Addis Abebo, se ni podvrgla italijanski oblasti pokrajina Gore z glavnim mestom istega imena. V mesto Gore se je iz Addis Abebe po pobegu neguša preselila abesinska vlada, ki je po rasu Imru, kateri je ostal zvest svojemu pobeglemu cesarju, širila vstaje ter upore proti Italijanom. Sedaj pa je tudi ras Imru pobegnil in italijarske čete so za-

sedle nepokorno provinco Gore in zginili so zadnji preostanek nekdanje abesinske vlade.

Zadeva, ki je razburila celo Anglijo. Angleški kralj Edvard VIII. je neoženjen. Poročiti se namerava s 40letno gospo Simpsonovo, ki je že dvakrat ločena in je bila zadnja razporka izrečena še le meseca oktobra tega leta. Proti kraljevi nakani je nastopila vlada, anglikanska cerkev in se je razburil celotni angleški imperij. Časopisje piše, da se bo kralj v slučaju zakonske zveze s Simpsonovo odrekel kroni in ga bo nasledil na kraljevem prestolu mlajši in poročni brat princ Jorški. Koncem minulega tedna so se trudili na najvišjih mestih, da bi našli na kak način tak izhod iz skrajno neprijetne zadeve, da bi priljubljeni kralj ostal na svojem mestu.

Predsednik Roosevelt na vseameriškem kongresu. V Buenos Airesu, v glavnem mestu južnoameriške republike Argentina je začel 1. decembra zborovati vseameriški kongres, na katerega so poslale republike obeh Amerik svoje zastopnike. Predsednika Združenih ameriških držav Roosevelta so ob prihodu v Buenos Aires nad vse slovesno ter navdušeno sprejeli. V pristanišču ga je pričakalo nad 1 milijon ljudi. Vseameriški kongres je otvoril Roosevelt in je v svojem govoru naglasil nujnost sodelovanja vseh ameriških držav za ohranitev svetovnega miru.

Na Japonskem sta odstopila zunanji in notrajni minister. Vladno krizo so izzvali ogromni izdatki za oborožitev, katerim so se uprli gospodarski krogi s svojimi trezno mislečimi člani vlade in politiki. Z najnovejšo vladno krizo je znatno zaostren že itak dolgo obstoječi razdor med generali in civilnimi političnimi osebnostmi.

Martinova nedelja in župniji Luče ob Savinji ter Sv. Jurij ob Taboru. Imenovana nedelja je kakor znano bila določena za dinarsko zbirko v prid zgradbi nove bogoslovnice v Mariboru. Tega dne naj bi vsak Lavantince daroval vsaj 1 dinar v sklad za novo bogoslovno. Župnija Luče ob Savinji je dinarsko zbirko vzorno izvedla. Župnik Jurij Mikolič je o uspehu sledeče poročal, ko je odposlal denar škofijskemu bogoslovnemu skladu v Maribor: Župnija Luče ima 1602 prebivalcev, prav toliko dinarjev pošiljam. Zložili so jih župnik in župljani. Enako vzorno je zbiral župnija Sv. Jurij ob Taboru, ki ima 1960 duš in je nabrala 2000 Din. Posnemajmo!

Tri sv. maše na dan vernih duš. Papež Benedikt XV. je dovolil vesoljni cerkvi, da more duhovnik na dan vernih duš darovati tri sv. maše, kojih ena se daruje za duše v vica, druga pa po namenu sv. Očeta. Običaj treh sv. maš ta dan je nastal v Španiji, kjer se je že dalje časa izvrševal in odkoder ga je papež Benedikt XV. leta 1915 raztegnil na vesoljno cerkev. Kakšen namen je sv. Oče letos določil za sv. mašo, ki se daruje po njegovem namenu? »Osservatore Romano«,

vatikansko glasilo, poroča naslednje: Namen papeža za letošnji dan vernih duš je bila rešitev duš vseh tistih, ki so padli v španski državljanski vojni.

Sestra sv. Terezije od Deteta Jezusa. Mala Terezija je bila rojena kot deveto — zadnje — dete Ludvika Martina v francoskem mestu Alenconu. V tej družini, ki je bila pravo življenjsko svetišče, je vzniklo kakor v čednostnem vrtu devet človeških cvetk. Pet teh cvetk je nebeški vrtnar že presadil v nebeški raj, med njimi sv. Terezijo († 30. IX. 1897). Štiri pa še čakajo, da iz samostanske samote polete v nebesa. Med temi štirimi je najstarejša sestra sv. Male Terezije, sestra Marija, imenovana v redu Marija od presvetega Srca. V samostanu sester karmeličank v Lisieux-u, kjer živi sestra Marija, je bila na praznik sv. Terezije Avilske (15. oktobra) posebna jubilejna svečanost. Sestra Marija je namreč slavila svoj zlati redovniški jubilej, to je 50. leto svojega redovniškega življenja. Ta tihi samostanski jubilej je obudil po širnem katoliškem svetu spomin na ono vzorno krščansko družino, ki je iz nje vznikla velika sodobna svetnica duhovnega otroštva.

Svilen papir

in vse vrste papirja v Cirilovih prodajalnah Maribor in Ptuj.

Iz raja se vračajo. Kajpada ne iz nebeškega, marveč iz boljševiškega. Boljševiki ne verujejo v Boga, ne v neumrljivost duše, ne v nebesa. Propovedujejo raj na zemlji ter naivnim ljudem obljubljajo, da ga bodo ustvarili. V Rusiji so ga oživitvorili. Toda to, kar tamkaj doživljajo delavci, kmetje in vobče vsi ljudje (izvzeti so kajpada vodilni boljševiki, ki v zemeljski raj ne samo verujejo, marveč ga tudi za sebe ostvarjajo), je pravi in pravcati pekel. Kdor more iz tega pekla, pobegne. Tako je pred nekaj časom pobeglo, kakor poročajo varšavski listi, iz boljševiškega raja precejšnje število avstrijskih marksistov. Ko je pred dvema letoma propadla v Avstriji socialistična revolucija, je več socialističnih voditeljev pobegnilo v Rusijo. Sedaj se ti ubežniki vračajo skozi Poljsko v Avstrijo. Na Poljskem so izjavili, da so od boljševiške Rusije popolnoma razočarani. »Rajši gremo«, tako poudarjajo, »v avstrijske ječe, ko pa v boljševiški raj.« Komunističnih agentov je v naši državi veliko število. Ali ne bi kazalo vse te komunistične agitatorje in gorečnike poslati v Moskvo, da se tam navžijejo dobrot boljševiškega raja, ki jih tako vneto oznanjujejo? Če bodo vztrajali in ostali v tem rajju, bodo s tem doprinesli najboljši dokaz za resničnost svojih trditev.

Nesreče.

Nenadna smrt na povratu iz službe. Iz mariborske Velike kavarne se je vračal ob 3. uri čez polnoč 37letni natak Fr. Schmidt. Na Glavnem trgu mu je postalo nenadoma slabo. Prepeljali so ga v bolnico, kjer je izdahnul radi srčne kapi.

V zadnjem trenutku slučajno ušel smrti. V mariborski tekstilni tovarni Doctor in drug je zgrabila transmisija 32letnega delavca Maksa Cehnerja. Jerman ga je potegnil proti stropu in ga je ovil okrog glavne transmisijske osi. K sreči in v zadnjem trenutku je popustila obleka, Cehner je padel na tla in si je zlomil tri rebra.

Smrtnonevaren padec. 53letni Elizabeti Zmaher, časopisni raznašalki v Celju, je spodrnilo na vrh stopnic pred stanovanjem. Padla je in je zadela z glavo ob tla tako nesrečno, da je obležala mrtva.

Vlak ga je povozil. Nedaleč od Domžal pri drevoredu ob samostanu v Grobljah je 4. decembra zjutraj povozil kamniški vlak 52letnega posestnika Jakoba Svržino iz Želodnika pri Dobu. Svržina se je vračal iz cerkve grobeljskih misijonarjev, kjer je bil pri sv. zakramentih. Vlaka ni čul radi naglušnosti, videl ga pa tudi ni radi preveč goste megle. Smrtno povozeni je bil več let v Ameriki, odkoder se je vrnil precej bogat.

Smrtna nesreča pri prevažanju stelje. Steljo je peljal iz gozda proti domu Ant. Lap iz Zidanega mosta. Pomagali sta mu njegova žena in dekla Rozalija Brinovec iz Dolge njive. Naenkrat se je s steljo naloženi voz prevrnil in pokopal pod seboj vse tri. Prva se je izkopala izpod voza toliko, da je poklicala pomoč Lapova že-

Brez truda za Tebe - brez nevarnosti za Tvoje perilo!

Vsako nasilno odpravljanje nesnage pri pranju škoduje perilu. Perite zato s Schichtovim Radionom, ki varuje perilo in Vam prihrani naporno delo.

Radion je popoln proizvod za nego perila. Uporaba je zelo preprosta:

1. Rastopite Radion v mrzli vodi.
2. Ko raztopina zavre, kuhajte najmanj 15 minut.
3. Splakujte perilo najprej v topli potem pa v mrzli vodi. Perilo bo ostalo dolgo časa kot novo in bo vedno snežnobelo.

Schichtov

RADION

POPOLNA NEGA PERILA

na. Gospodarja Lapa so izvlekli precej poškodovanega, dekla Rozalija je že bila mrtva, ko je prišla rešitev.

Razne požarne nesreče. Ob 7. uri zvečer je izbruhnil v Rušah v gospodarskem poslopiju tvornice za dušik požar. Poslopje je precej oddaljeno od tvornice v smeri proti železniški postaji. V bližini požara pa je stanovanjska kolonija. Poslopje je pogorelo do tal in so številni gasilci samo lahko obranili sosedna poslopja. Škoda cenijo na 100.000 Din. Požar je bil podtaknjen. — V Dravogradu je začelo goreti v mlinu posestnika Fr. Časa. Plamen je preskočil na stanovanjsko hišo in sta pogoreli obe poslopji. Pri gasilskem delu je padel občinski tajnik Andrej Plajer 6 m globoko, ko je hotel na jezu otvoriti zapornico. Plajer se je poškodoval na več mestih. — V Žabljaku pri Slov. Bistrici je zgorelo stanovanjsko in gospodarsko poslopje trgovki Angeli Pader. Škoda znaša 30.000 Din.

Nalivna peresa

od Din 6.— višje, v Cirilovih prodajalnah Maribor in Ptuj.

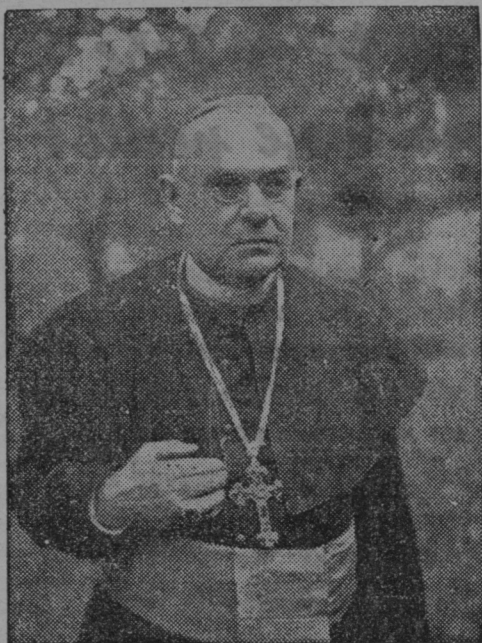
Razne novice.

Tako vzgojujejo. Liberalna kmetijska organizacija vzgojuje kmečko mladino s tem, da jo ob nedeljah in praznikih vodi

na tekmo koscev in žanjic. To je ena plat te laži-svobodomiselnosti vzgoje. Druga še bolj izobraževalna plat pa je prirejanje gledaliških iger, kakor je »Vaška Venera«. Društvo kmetijskih fantov in deklet je to igro vprizorilo v Vojniku. V »Kmetiskem listu« (2. decembra) napoveduje dopisnik iz Vojnika, da bo društvo to igro še vprizorilo ob gostovanju v Frankolovem. Če se mladina vzgojuje na ta način, se ne smemo čuditi sadovom takšne vzgoje. Je-li »Vaška Venera« v skladu s kmečkim programom kmečkega mučenika Matija Gubca, čigar ime si prisvajajo liberalni kmetijci?

Lepe knjige. Bližajo se dolgočasni zimski večeri. Da vam ne bodo dolgočasni, si preskrbite lepe čtivo. V Cirilovih knjigarnah v Mariboru in Ptujju dobite po zelo nizki ceni štiri krasne povesti in sicer: A njega ni (12 Din), Kraljica Ester (10 Din), Pravica in usmiljenje (7 Din), S strelom in plinom (7 Din).

Blasnikova Velika Pratika za leto 1937 je zopet izšla. Ta naš ljudski koledar je med Slovenci najbolj priljubljen in domač. Celo naši izseljenci ga radi naročajo, ker jih spominja na domovino in mlada leta. Cena enemu izvodu je 5 Din. Dobi se v tiskarni J. Blasnika nasled. v Ljubljani, Breg št. 10—12, in v trgovinah. Poleg »Velike Pratique« je izšla tudi »Mala pratika za l. 1937«, ki velja samo Din 2.50. Ta je razširjena zlasti na štajerskem, kjer se je doslej neupravičeno šopiril nemški »Bauernkalender« iz Gradca.

Spomenik so odkrili rajnemu goriškemu nadškofu g. dr. Fr. Sedeju v Stični na Dolenjskem.

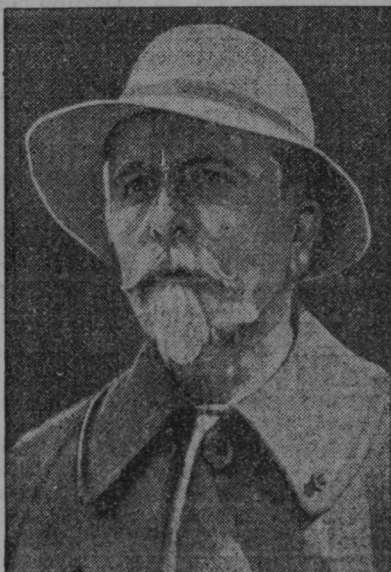

Nova cerkev Kristusa Kralja v Hrastniku je bila slovesno blagoslovljena v nedeljo 30. novembra.

Obžalovanja vredni slučaji.

Na pokopališču prijet tat. Letošnje celo poletje in jesen so se pritoževali ljudje radi tatvin na pokopališču na Pobrežju pri Mariboru. Čuvarju pokopališča je sedaj uspelo, da je prijel uzmoviča, ki je imel poln nahrbtnik svetilk, vaz, kozarcev in raznih drugih predmetov za okras grobov. Gre za brezposelnega Jakoba Klančnika, ki je bil izročen policiji.

Lisjak v človeški podobi pod ključem. Več kmečkih kurnikov po Pesniški do-

Bazil Zaharoff, ki je bil glavni dobavitelj orožja v svetovni vojni, je umrl v starosti 87 let v Monte Carlo.

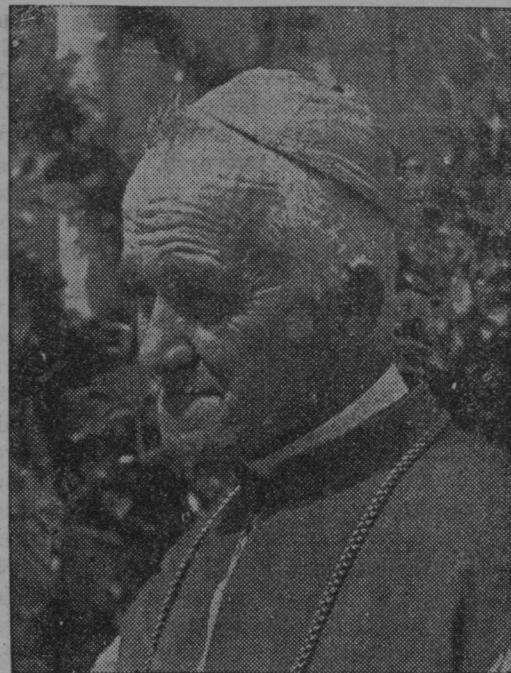

Novejša slika našega notrajnega ministra g. dr. Anton Korošca.

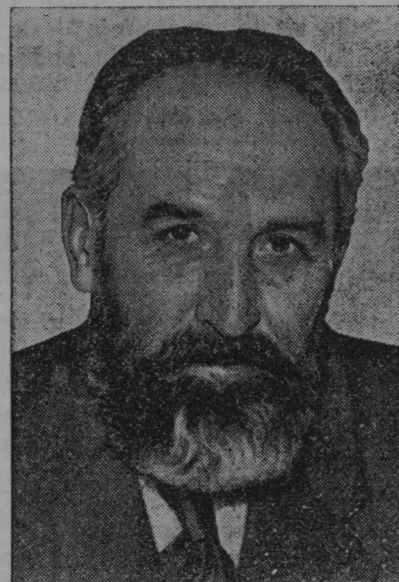
lini je bilo v zadnjem času izpraznjenih od neznanca. Sedaj je uspelo žandarmiji, da je izsledila ter zaprla v ptujske zapore drznega lisjaka v osebi že večkrat predkaznovanega Martina Sedlaškega iz Pacinja pri Ptuju.

Mrtvega novorojenčka je našel delavec v gramoznici v bližini Betnavskega ribnika pri Mariboru. Oblast je storila vse, da dožene, kdo in zakaj je odložil otročička.

Sleparija s hranilnimi knjižicami. Na ptujskem okrajnem načelstvu je bil nastavljen kot pripravnik 32letni Konrad Čeh, rodom iz Sv. Lenarta v Slov. goric. Čeh je znan veseljak in ponočnjak in je rabil za te zabave precej denarja, ker njegova pičila plača ni zadostovala. Da pride do denarja, se je vrgel na nakup in prodajo hranilnih knjižic. Prepotoval je ves ptujski okraj in kjer je izvohal človeka, ki ima tako knjižico, je takoj

Nadškof dr. A. B. Jeglič se udeležuje v starosti 86 let vseh važnejših slovesnosti v Sloveniji.

Novi francoski notrajni minister M. Dormoy.

250 dni živi brez hrane indijski fakir Muni Mrshrillaljh iz Bombaja. Radi prostovoljnega stradanja ne more več govoriti, amnak samo čisto mirno leži.

naredil pogodbo in sicer tako, da odkupi hranilno knjižico za 80 do 85% na mesečne obroke po 1000 Din. S samozavestnim nastopom je imel tudi veliko uspeha. Na ta način je nakupil več hranilnih knjižic, katerih znesek presega 100.000 Din. Izvabljen knjižice pa je takoj prodal za 50% in denar porabil za sebe. Ker se pogodb ni držal, so ga ogoljufani prijavili sodišču. Ko je Konrad Čeh zvedel, da je prišla njegova goljufija s hranilnimi knjižicami na dan in da je uvedena proti njemu sodna preiskava, je zapustil svojo službo pri okrajnem načelstvu in izginil neznano kam, pustivši v Ptuj razne nepravne dolge.

Ustrelil se je v Celju v svoji sobi 35letni Franc Česen, poslovodja celjske tvrdke Hönigmann. Zapustil je pismo, v katerem pravi, da si je vzel življenje radi živčne in želodčne bolezni.

Vlomilski plen iz trgovine. V noči je bilo v Celju z vitrihom iz ulice vlomljeno v trgovino Davorina Goloba. Še neodkriti storilci so odnesli manufakturnega blaga za 38.000 Din.

Radi vloma 5000 Din škode. V Stopercih pri Rogatcu so vdrli neznanci s krampom v izložbeno okno trgovine Marka Tacerja. Vlomilci so odnesli razno blago ter lovsko puško. Skupna škoda znaša 5000 Din.

Smrten zaključek prepira med bratoma. V vasi Bregansko selo na meji med savsko in dravsko banovino ob robu Gorjancev je prišlo do prepira med bratoma Antonom in Andrejem Godec. Trije bratje živijo na domu in so si služili kruh kot apnarji. Usodnega dne je starejši brat naročil mlajšemu, naj najme vozniške, ki bodo vozili apno. Voznikov mlajši brat ni dobil in radi tega je došlo do spora. Radi grožnje iz ust starejšega je pograbil mlajši sekuro in je udaril starejšega po glavi. Težko ranjenega so prepeljali v bolnico v Brežice, kjer je kmalu umrl.

V smrtno nevarnem stanju prepeljan v bolnico. V št. Jurju pod Kumnom je za-

bodel v sporu radi dekleta Hinko Gorišek 26letnega hlapca Jakoba Lovača dvakrat v trebuh in mu je prerezal obokrat želodec. Zabodenega so prepeljali v brezupnem stanju v ljubljansko bolnico.

Deset pisem v mapi

in najrazličnejše izdelave, tudi prav fine ter okrašene z rožami dobite v Cirilovih prodajalnah Maribor in Ptuj.

Izpred sodišča.

Obsojen, ker je izrabljaj brezposelne. Dne 4. decembra je bil v Mariboru obsojen na eno leto in dva meseca ječe 28letni delavec Franc Knezar s Pobrežja pri Mariboru. Omenjeni je izvalil od 12 oseb zneske od 60 do 200 Din pod obljubo, da bo brezposelnim preskrbel delo, česar pa ni storil.

Obsojena radi poskusa razpečavanja ponarejenih 50dinarskih kovancev. Mariborsko sodišče je obsodilo 26letnega delavca Ivana Klariča iz Jurjevskega vrha na 10 mesecev in 25 dni zaporu, 23letnega delavca Jožefa Hernaha z Jurjevskega vrha na tri mesece radi poskusa razpečavanja ponarejenih 50dinarskih kovancev, katere sta skušala letos aprila spraviti v promet v okolici Špičnika ob severni meji.

Ročne tiskarne

manjše in večje, z blazinico z barvo kupite v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru in Ptuj.

Slovenska Krajina.

Nevarnost Mure. Vsi kraji ob Muri so podvrženi ob povodnjih večjim ali manjšim škodam. Mura v svojem toku ne prizanaša prav nič polju niti travniku in gozdovom. To se jasno vidi, zlasti v zgornjem delu, to je v bližini Dokležovja, kjer je prizadet tudi štajerski kraj Veržej. Večno menjavanje glavne struge v Muri (voda namreč prinaša s seboj ogromne količine rečnega prodca in prodca) povzroča, da

Oglas je registr. pod S. št. 1753 od 17. XII 1935.

je sedaj ta, sedaj ona stran v nevarnosti. To se posebno opazja nad veržejskim mostom. Med lesenim in železniškim veržejskim mostom se je struga vsled ogromne količine betonskih kvadrov kakor tudi množine fašin ustalila, ni pa še to doseženo nižje in višje od obeh mostov. Mura je sedaj nekoliko nad Veržejem prav občutno postala nevarna. Pred leti je bila nad tem mestu še stara zgradba, ki je varovala obrežje pred divjimi valovi reke. Toda ta zgradba je sedaj skoro popolnoma uničena. Obstoja pa nevarnost, da reka obrežje sploh izpodje. Če bi se pa to zgodilo, bi se Mura izlila v staro strugo, ki še ni popolnoma zarastla, in bi se tako lahko povzročila ogromna škoda, škoda več milijonov. Glavna struga reke je sedaj od te stare struge oddaljena še samo nekaj metrov, cirka 7. Nevarnost pa ni samo v tem, da se Mura izlije v staro strugo, temveč tudi v tem, da kakor hitro se Mura preusmeri, se vsa ogromna količina vode izlije v stranski Murin rokav, to je v Murico, ki pa teče sedaj skozi most na tiru banovinske ceste Dokležovje—Veržej in prav tako tudi skozi železniški most, ki je le nekaj 10 metrov oddaljen od glavnega železniškega mosta čez Muro. S tem bi bila železniška proga v veliki nevarnosti in bi se promet moral brez-

Najmanjša francoska vas

Najmanjša francoska vas je Mortaux, nekoliko kilometrov od Chaumonta v slikovitem okrožju Haute Marne. Njeno prebivalstvo sestoji — iz treh oseb, namreč matere z odraslim sinom in 16 letnega dekleta. V volilnem seznamu Mortauxa je zapisanih pet volilcev, toda štirje izmed teh ne prebivajo tam. Edini volilec, ki res tu stanuje, odločuje vse. Je član občinskega sveta, a ker drugi člani ne prihajajo k »sejam«, jih mora opravljati sam. Upravlja tudi občinske finance in izkaz za preteklo leto je pokazal, da je imelo to gospodarstvo 956 dohodkov in 950 frankov izdatkov. Mortaux ima

Petančič Davorin:

Svete gore.

Povest.

»Grunt! Isti grunt!« se je trgalo začudenje iz Janeza.

»Če se ti ne bo kaj hudega zgodilo!«

»Nič se ne boj, volkov letos ne bo, ko je mila zima. Z Bogom, Lenčka!«

»Z Bogom, Janez!« Požrla je solze in strmela za njim, ki je izginjal v silen vihar in snežni metež, ki se je vnel v Gorah. Bučalo je, da so zvenčale šipe v oknih in da je mukala živina v hlevu.

»Ubogi Janez!« Bila je pa ponosna nanj, ker je bil pogumen.

Župan je mencal, možje so mencali.

»Mi moramo. Ni radi nas. Grof, sam grof hoče...« Kvasil je dalje in nič povedal koga.

Dekan je vedel, pa se ni izdal. Naredil se je sitnega in delal na vse kriplje pri mizi in pisal. Čez čas je zaškripal stol in gospod je stal pred čredo mož.

»Koga hočete? Mene? Pa k čemu le? Kaj pisati ne znate? Pisarja si vzamite!«

Možje so osupnili in se gledali.

»Ti povej!« je dregnil župan svojega soseda in tako je šlo po vrsti do zadnjega.

40

»Ti povej!«

»Ste ob pamet vi ali jaz? Možje, zinite, če imate kaj! Če nič, pa pojdite! Danes ni praznik, je delaven dan. Ali niste slišali včeraj, da bo šele čez teden dni nedelja.«

»Ja-ja-neza!« se je ojunačil župan in se oddahnil, kakor da bi sod na voz zavalil.

»Hlapca mojega na posodo? Da vam bo sneg kidal z gnojišča? Ali kaj?«

»H grofu mora!« je šlo županu še vedno rodo iz ust.

»A? Ná, zdaj pa vem. Hvala Bogu! No, če ste sklenili, naj pa bo.«

»Pa kje je?«

»Na hlevu menda ne, ko je že poldne.«

»Da je odšel, je Meta povedala. Na božjo pot, da je šel. Ni vedela prav, če na Kalobje ali k Majki Bistrički na Hrvaškem.«

»Kaj jaz vem! Moj hlapec gre, kamor hoče. Vaši pa drugače.«

Spodaj so čakali biriči s kolci.

»Vse smo premetali, pa ga ni.«

Imeli so hitro posvet.

»Tako na Gore!« in biriči so se vzpeli v hrib, ki se je še belil v dnevu.

Lojze je sekal drvo na tnalu in žvižgal.

»Ne zameri, mladi gospodar. Ali si kaj videl Janeza? Je bil na gostiji?«

Tiskovine za likvidacijo knetskih dolgov.

Potrdilo (novo), ki ga občine izdajajo, je že izšlo. — Obvestilo dolžnikom, ki ga morajo zavodi poslati dolžnikom, uredbo (besedilo), že imamo na zalogi, pravilnik, ki so splošno potrebni.

Naročila sprejema

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru in v Ptuj.

pogojno prekiniti za dalje časa, kar bi pa bilo za naše gospodarstvo v Slovenski krajini veljanska škoda, saj je železniška zveza Murska Sobota—Ljutomer skoro poleg lendavske železnice izključna železniška zveza, ker je lendavska železnica radi preodaljenosti skoro preveč odročna za večji del dolnje Slovenske krajine. Zato je nujno potrebno, da se na tem delu izvršijo potrebna regulacijska dela v obrambo posestev in radi važnih prometnih žil, ki so sedaj v nevarnosti. S prodorom reke v staro strugo bi pa postalo ogromno travnikov za dalje časa neuporabnih in bi tako trpeli mnogi posestniki škodo in tudi njive v bližini bi postale žrtev rečnih valov.

Goričko. Naša goriška železnica ima ime »Mariška«, ker se ji pač nikdar ne mudi. Ne vemo, kdo je predlagal vozni red za ta vlak, samo to vemo, da sedanji vozni red ne služi ljudstvu, ampak kvečjemu gostilničarjem v Soboti. Vlak odhaja iz Sobote ob 4.30 uri in to skoraj vedno le s tremi osebami, namreč z vlakovodjem, kurjačem in sprevodnikom. Tudi ne vemo, kaj da bi kdo iskal tako zgodaj na Goričkem. Ob ¼8. uri se vrne v Soboto in odhaja drugič ob 15. uri in se vrne ob 18. uri navadno zopet prazen, ker pač ponoči nima nihče ničesar iskati v Soboti. Ljudje pridejo jutraj ob ¼8. uri v Soboto in ko opravijo svoje posle na sodišču, trgovini ali kje drugje, bi radi šli domov, a čakati morajo do 15. ure in to seveda v gostilni. Vlak ob 15. uri je vedno dobro zaseden, a največkrat je čuden vzrok, ko so vsi razgreti od alkohola in preklinjanje in prepisi se kar vrstijo. Svoj čas smo imeli tri pare vlakov, če bi dobili to nazaj, bi bili zadovoljni, a s sedanjim voznim redom pa

res nihče ni zadovoljen. Pri nas se vozni red lahko vsak čas spremeni, ker nimamo itak važnih zvez. Direkcijo prosimo, da uredi sledeči vozni red: Vlak naj »prenocuje« na Hodošu, ob ¼8. uri naj pride v Soboto, ob ¼11. naj odhaja iz Sobote ob ¼14. se naj vrne in ima zvezo z vlakom proti Mariboru in ob ¼18. naj gre na Hodoš spat, kamor bi prišel okrog 7. ure zvečer. To bi bil vozni red za nas. Treba bi bilo zgraditi le kurilnico na Hodošu, kar je bilo že svoj čas v načrtu, pa so baje nalašč pretirani proračun sestavili, da ja ne bi gradili kurilnice. Vlak je menda tu zaradi ljudstva, ne pa ljudstvo zaradi vlaka. Oblast zgani se in nam pomagaj!

Gornja Lendava. Delavci so se vrnili iz Belja in državnih posestev. Zaslužek je prav majhen. Ena obleka, par čevljev, še kakšen jopič in dve vreči moke in ne ostane nič več. Šest mesecev so delali, trpeli na telesu in večina še na duši, pa so se vrnili domov na počitek in okrepčilo pri starših. Pripovedujejo, da je tudi med nje zahajal komunističen duh in precej škodoval našim sicer dobrim fantom. Sedaj pozivamo vse merodajne činitele, da za prihodnje leto preskrbijo malo boljše mesto, kar se tiče stanovanja, plače in nedeljskega dela. Ko se je g. minister dr. Krek mudil pri nas, nam je obljubil, da se bo zavzel v Belgradu za naše delavstvo, zato upamo, da bo prihodnje leto več reda, pravice in večji zaslužek, saj so to državna posestva, ki morajo kot prva pokazati socialno skrb in ljubezen do svojih najrevnejših delavcev. Cerkvene oblasti pa naj preskrbijo duhovnika,

da bo živel nekaj časa med njimi in jim pomagal v verskem oziru. Iz Francije pa jih letos prav malo prihaja domov, pač pa vsak teden odhajajo tja, tudi sedaj na zimo. — Občinski urad se seli v hišo g. Kiharja, ker je popolnoma prav in lepo, ker je sedaj vsaj blizu cerkve in tako vsem občanom pri roki. — Še nekaj zanimivega se je zgodilo pri nas na državni praznik 1. decembra. Med tem, ko se je vršila služba božja, pri kateri je bilo veliko ljudi in vse naše šole, so vozili gnojnico na njivo poleg cerkve. — Kdor se želi na novo naročiti na »Slovenskega gospodarja«, se lahko prikladi pri g. kaplanu škrabanu, on bo potem skupno naročil za novo leto.

»Hvaljen Jezus!« Neki mladi luteranski učitelj, kate« nosi na hlačah še šolski prah, je na neki šoli, kjer je večina otrok luteranov, razlagal nastanek pozdrava »Hvaljen Jezus!« (tukaj katoličani le tako pozdravljajo). Takole je to razložil: V neki vasi so katoličani nekoč sklenili, luterane nabiti. Napad naj bi bil ponoči. Da pa ne bi prišlo do pomote, da bi katoličani v temi udarili po katoličanu, so se domenili, da bodo govorili besede »Hvaljen Jezus!« in če dobijo odgovor »Na vekomaj. Amen« bodo vedeli, da je katoličan. In od tistih dob se je to razširilo kot pozdrav. To je govoril v razredu vpričo luteranskih in katoliških otrok. Menda se je hotel ponorčevati iz tega pozdrava, vsaj katoliški otroci so to tako razumeli. Ta učitelj se večkrat tako spozabi. Opozorjamo oblast, da posveti takim nestrpnem malo več pažnje!

Kako smo zgubili toliko slovenskega ozemlja.

(Piše star slovenski učitelj.)

Leta 1889 je krščansko-socialni voditelj, poslanec knez Lichtenstein v avstr. parlamentu predložil načrt šolskega zakona, po katerem bi moral imeti pri vsakem šolskem odboru tudi župnik več vpliva na razvoj in na učni jezik v šoli. Proti temu zakonu so bili liberalni Nemci in Lahi ter poleg teh tudi Mladočehi, ki so bili organizacija liberalnega mišljenja med Čehi ter njim je bil verski pouk silno zopern. Mladočehi, ki so se od konservativnih Staročehov ločili, kakor so se

pri nas ločili liberalci in naprednjaki od krščanske slovenske stranke, so bili tudi nasprotniki duhovnikov ter so imeli ostre napadalne govore proti cerkvi in proti Lichtensteinovemu šolskemu zakonu, da je propadel.

Vpliv liberalizma na slovensko ljudstvo je bil tudi v narodnostnem oziru jako usoden. Samo tam, kjer so se ljudje držali svojega duhovnega pastirja, so še ostale slovenske korenine in slovenski stebri, ki se niso dali premakniti, če tudi

Lojz je kar uganil, kaj hočejo z Janezom.
»Ne, ni ga bilo. Povabljen je bil, pa ni prišel.«
Iskali so vseeno po hiši in hlevu. Iskanje je bilo zastoj. Vrnili so se brez Janeza.
Župan je rohnel, kakor nor:
»Za nič ste vsi skupaj. Ne znate loviti.«
»Kako bi ga vlovili, če ga pa ni nikjer!«
Župan se je hrustil:
»Da ga bom dobil v roke, vam rečem. Če ne verjamete, pa nič!«
Razpisal je nagrado na živega Janeza, farovškega hlapca.

Izdaja.

Večeralo se je lepo in mraz je popuščal. Lenčka se je napravila za pot in se skrbno zavila z veliko ruto.

»Mara, nič ne povej drugim, kam sem šla. Reci, da ne veš.«

Mara ji je zavezovala ruto in popravljala, pa odvrnila:

»Veš, Tončka ne sme nič vedeti, ker je Pavletova sestra.«

Lenčka se je udarila po čelu:

»Pa nisem prišla prej na to? Kaj smo kaj govorile vpričo nje!«

»Lenčka, meni se tako zdi, da je Pavletovo delo, da mora Janez v vojake.«

Lenčka se je zavzela in sklenila roke proti njej:

»Beži, na! Misliš?«

»Na gostiji se je izdal! Pojdi zdaj, da ne bo prekesno, pa pazi, da te kdo ne vidi! Svetilko si vzela? Na Javorju zavij na stran, da ne boš mimo Preskarjev šla. Pomolzla bom že sama.«

Lenčka je vzela košarico v roko in hitela. V sredi gozda na Javorju si je mislila.

»Zdaj sem pa dobra!« Kar je zaslišala zvonjenje verige in neko drsanje, potem pa človeški glas.

Prisluhnila je.

»Živina je!« Zagazila je v celec na globoko, da da bi se umaknila živini in očem.

»Poženi, da pridemo na breg!«

Lenčka je prepoznala glas:

»Jezus, Preskarjevi so!«

Vola sta težko sopla in se ustavljala. Pavle je gonil, stari pa je obračal drevo vzadaj, da se ne bi zadelo.

Lenčka se je tiščala k deblu in s strahom čakala, da so prepeljali mimo, potem pa nadaljevala pot. Ko je dosegla obronek, je začela šteti debla dreves... Pri desetem se je ustavila in prižgala svetilko.

»Janez!« je zaklicala polglasno.

»Janez!« je ponovila glasneje, a še ni dobila odgovora.

»Janez!« je zakričala, da jo je prestrašil lasten glas.

svojo kapelo in star grad. V kapeli je služba božja dvakrat na leto. Opravlja jo duhoven iz sosedne vasi.

Praktični Japonci

Japonski listi poročajo o novi metodi za pridobivanje svile. Po tej metodi polože sviloprejkke, čim pričnejo izločevati svilne niti, na posebne deske, jim ob robovih vključijo slaboten električni tok, tako da živali ne dobe več mirnega prostorčka za svojo prejo in morajo neprestano potovati sem in tja. Po vsej površini deske se odlaga pri tem v dolgih, tenkih listih svilni sok. Po novi metodi je mogoče pridobivati svilo v treh namesto v sedmih do osmih dneih kakor dosedaj.

so bili od brezznačajnih mlačnežev zasmehovani. Nemci so imeli na take sloverske brezznačajneže velik vpliv, in žal, da je bilo med temi tudi mnogo učiteljev, ki so njim bili slovenski duhovniki zoperi. Ti narodni Iškarioti so dobivali posebne nagrade, da so ljudi odtujevali slovenskemu duhovniku in s tem tudi slovenskemu narodu. Na ta način se je slovensko ljudstvo vsled dobro plačanih Iškariotov posebno v bližini mest in ob mejah vedno bolj ponemčevalo. Marsikateri slovenski kmet, ki je preveč dal na hnavsko nemško hvalisanje in se dal zapeljati, je izgubil svoje posestvo, ki je prešlo v nemške roke. Mnogo slovenskih posestnikov je tako izgubilo svojo domovino. — Ako bi bil Lichtensteinov šolski zakon v nekdanjem avstrijskem parlamentu sprejet, bi imeli duhovniki več vpliva na razvoj slovenskega jezika v šoli, narodna zavest bi bila med ljudstvom

ostala močnejša in ljubezen do slovenske zemlje bolj goreča in požrtvovalna. Ne bi bilo toliko nemškutarjev in ti ne bi imeli toliko moči. Na ta način bi bila Koroška ostala bolj slovenska, obenem bi ostali obmejni kraji na Slovenskem Štajerskem kakor Sobota, Ivrica (Eibiswald), Travnik (Wies), Arvež, Spielfeld, Cmurek ter Radgona slovenski ter bi imela naša Slovenija večji obseg. Iz tega vidimo, kako pogubonosni je bil liberalizem za slovensko ljudstvo, ker mu je vzel z versko zvestobo tudi narodno zvestobo ter ga tako zaslužnil močnejšim sosedom, nemškim in laškim. Velik, nenadomestljiv pomen slovenske duhovščine za slovenski narod tudi pojasnjuje dejstvo, da so bili na Koroškem, ko je po plebiscitu pripadla Avstriji, najprej in najbolj napadeni slovenski duhovniki. Naša zgodovina spričuje, da je slovenska duhovščina vedno stala na braniku slovenstva.

LUSTERI
bogata izbira
okusna izdelava
ugodne cene
domača tovarna
Ivan Paspas i sinovi, Zagreb
Cenike pošljemo na zahtevo

praznovali v nedeljo 15. novembra. Topiči sicer niso pokali in zvonovi niso pritrkavali, zato pa je bila cerkev znotraj lepo okrašena in petje je bilo posebno slavnostno. Cerkev je bila polna dopoldne in popoldne. Tudi pri darovanju se je nabralo več kot lani. Po večernicah je predaval g. sodnik Rant Lojze o pravdanju in pokazal na resničnih zgledih, s kakšnimi stroški in sitnostmi je združena vsaka pravda. Taka predavanja so res poučna in so mnogi g. sodnika vprašali za kakšno pojasnilo ali svet. Drugo nedeljo (22. nov.) je g. Slapšak Fr., visokošollec razlagal lepe skioptične slike o Poljski državi. V soboto 5. dec. smo v Slomšekovem prosv. društvu (Nikoličeva 10-I) pričakali ob 7. uri Miklavža.

DRUŠTVENE VESTI

Teharje. Na željo mnogih, se je s prvo decembrsko nedeljo odprla v kaplaniji Čitalnica v kateri bo vsem, ki radi čitajo, v bodoče vsako nedeljo dopoldne na razpolago številno časopisje. Pri sedanjih velikih poplavi časnikov je posamezniku nemogoče naročiti vse liste. Zato bo lahko dobil vsak to, kar bo želel, v Čitalnici, samo poslužuje se je pridno. — Ne pozabite tudi na knjižnico, ki je sedaj na novo urejena in založena z mnogimi novimi knjigami.

Marija Snežna. Kar smo že dolgo želeli, se je uresničilo. Ustanovili smo pevski odsek Prosvetnega društva in to pod vodstvom našega organista g. Jožefa Borovinšek. To se je zgodilo na dan praznika cerkvenega petja t. j. sv. Cecilije 22. novembra 1936. Ta dan se je pokazalo, kaj premore peščica cerkvenih pevcev. Pri rani sv. maši smo imeli skupno sv. obhajilo ter tako ubrano cerkveno petje, da so bili vsi polni hvale. Za prireditve popoldne je bil sledeči spored: govor, vesela igra »Županova Micka« in med odmori lepe narodne pesmi. Hvala vsem,

kateri so na katerikoli način kaj pripomogli. — Bog živi!

Slovenci v Zagrebu. Drugo obletnico, kar imamo redno službo božjo pri sv. Roku, smo

Odprta noč in dan so groba vrata.

Troblje pri Slovenjgradu. Smrtna kosa je spet zavihnila svojo jekleno koso. To pot je pretrgala nit življenja, v najlepši mladosti 27 let, pridnemu delavcu tukajšnje tovarne kos, Francetu Breznik. Ko je 19. nov. prišel na delo ob 5. uri zjutraj, je imel opravka s transmisijo. Zgrabilo ga je jermenje, kjer je obvisel; kljub takojšnji pomoči dveh delavcev, ki sta tudi delala v tovarni, nezvestnega so prepeljali po odredbi zdravnika dr. Poharja, ki je bil takoj na licu mesta, v bolnico. Umrl je, ne da bi se zavedel, ob 2. popoldne. Rajni je bil zvest čitatelj »Slov. gospodarja«, miroljuben, tih in blag mladenič. — Umrla je 19. nov. blaga žena Antonija Lakovseh v 65. letu starosti. Kolikim bol-

nikom je ona postregla, vedo prav mnogi, saj je bila daleč na okrog znana. Botra je bila tridesetkrat, samo družini Jakob Ferk iz Pameč, 15 krat. Naj v miru počiva, preostalim naše sožalje.

Sv. Lovrenc v Slov. goricah. Poslovil se je za vedno od nas zavedno katoliški mož, trgovec, gostilničar in posestnik Ivan Podhostnik. Za njim ne žaluje samo njegova blaga in dobra žena ter otroci, marveč cela župnija in občina Juršinci. Rajni si je pridobil velike zasluge kot župan bivše občine Dragovič in kot odbornik občine Juršinci. Pokojni je bolehal že več let na želočcu. Moral je na operacijo dne 28. oktobra v bolnico v Ormožu. 7 dni po operaciji se je

Psiček preprečil samomor

Zena nekega varšavskega kinematografskega podjetnika, ki so ga bili zaprli zaradi goljufije z menico, je hotela izvršiti samomor in vze ti še svojega otroka s seboj v smrt. Ko se je pa pripravljala, da otroka usmrti, jo je napadel njen jazbečar in je s krepkimi ugrizki otroka, svojega tovariša pri igri, tako dobro branil, da je morala mati svoj prvotni načrt opustiti. Ko se je nekaj pozneje zaprla z otrokom v kuhinjo in odprla plinsko cev, pa je začel psiček spet tako žalostno tuliti, da so prihiteli sosedi, vlomili in v zadnjem trenutku rešili mater in otroka.

Takrat so je oglasilo in v hipu je stal pred njo Janez.

»Lenčka, kako da si prišla?»

Pogledala mu je pri luči v obraz.

»Kako si shujšal. Jesti sem ti prinesla. Že štiri najst dni si tukaj. Menda nisi nič jedel.«

Janeza je ganila njena skrb.

»Veš, da sem te vesel. Le škoda je, da si prišla ravno danes, ko so vozili Preskarjevi drevje. Tle sledovi od tira do desetega drevesa po celem me lahko izdajo. Pa vem kako bom naredil. Splezal bom na drevesa, iz enega na drugega in jih bom stresel. Nihče se ne bo čudil!«

Lenčka je trepetala zanj. Rada bi mu povedala, kaj veselega, pa ni vedela ničesar takega. Nenadoma je začutila, kako je prišla prazna. Ponudila mu je košarico.

»Pojdi boš pogledala, kje sem. Če te zebe v noge, pa giblji s prsti!«

Ganila jo je njegova nežna skrb. Ko je bil sam tako reven in zapuščen, pa ima za njo toliko bogastva, ljubezni.

»Sem stopi in poglej!« Zlezel je po klinih lestvice, ki si jo je naredil, dva metra globoko in pripalil košator tresko, da je ves prostor razsvetlila.

»Joj, kako je strašno! Pa tu notri si noč in dan?«

»Tebi se zdi, ko nisi vajena. Meni pa ni nič!

Kurim si in dremljem. Prostor je velik. Kar cel plast slame imam za ležišče.«

Splezal je nazaj in dejal v šali:

»Vidiš, lansko leto sem tu volke lovil, zdaj pa mi je volčja jama za izbo. Vse pride prav. Po cerkvi mi je dolgčas. Sicer pa gre.«

»Lačen nisi?« se je brigala Lenčka.

Janez se je smejal in se šalil:

»Puško imam. Če vidim zajca skozi luknjo, pa ga ustrelim. Godi se mi, kakor gospodu.«

»Kaj pa strah po noči te ni, da bi volkovi prišli in te raztrgali?«

Položil ji je roko na ramo in jo potolažil:

»Volkov letos ni. Lisica pač pride včasih na streho, pa se ne vdere, ker je z lesa. Lani je bila iz vejevja. Noč je že, morala boš iti. Spremil te bom na Javorje. Posveti, da bova hodila po tvojih stopinjah, da ne bo preveč razhojeno, bi težje zamel.«

Lenčka mu je branila:

»Janez, boljše, če ne greš! Ostani tu! Kaj če kdo pride po tej poti?«

Vzel ji je svetilko iz rok in svetil, z drugo roko pa držal Lenčko za roko in jo vodil. Tema je bila kot v rogu. Sova je skovikala in vriskala. Lenčke je bilo groza noči in sov.

»Oh, Janez, če bi bila sama, bi umrla od strahu v tej temi. Zdaj se pa nič ne bojim, ko si ti pri meni!« je zatrjevala, vendar ji je drgetalo vse telo.

Vse vrste štamplik

za urade, trgovce, obrtnike in privatnike naročajte v Cirilovih knjigarnah Maribor in Ptuj.

počutil prav dobrega, 8. dan pa je nenadoma oslabil. Ko je uvidel, da se mu bliža smrt, si je zajezel domov, kjer je mirno v Gospodu se ločil od svojih otrok in žene. Kakršno življenje, takšna smrt. Preden je šel na operacijo je sprejel sv. zakramente in tudi doma je prejel zakrament sv. poslednjega olja. Zapustil je zvestoljubečo ženo Uršulo in devet otrok, od katerih sta že 2 preskrbljena, eden študira učiteljske, ostali so pa doma pri mami. Na njegovi zadnji poti 8. novembra ga je spremljala velika množica ljudstva, sosedov in trgovcev iz Ptuja. Ganljivo je zapel lepe žalostinke cerkveni pevski zbor pod vodstvom domačega organista g. šnuderla. Ob odprtem grobu se je poslovil s prisrčno ganljivimi besedami od dragega pokojnika domači g. župnik Neudauer. Blagi rajni naj počiva v miru. Užalošeni ženi in otrokom naše sožalje!

Sv. Marjeta niže Ptuja. Pokosila je smrt in nam ugrabila g. Franca Bezjaka, veleposestnika v Moškanjcih. Pokojnik ni bil cenjen samo med domačini, temveč je bil znan daleč okrog. V po-

vojni dobi je bil načelnik gasilske čete v Moškanjcih, v kateri je deloval 31 let od ustanovitve. Udeleževal se je tudi v Konjerejskem društvu, ki mu je bil več let predsednik. Nekaj časa je tudi bil potem župan in odbornik združene občine Sv. Marjeta. Rajni Bezjak je imel za vsakega prijazno besedo. Mnogim viničarjem in bajtarjem je dal kose zemlje, da so si pridelovali kruh, v sili je pomagal vsakemu. Ljubil je svojo domačo grudo. Zadnja pot ga je peljala med njive, potem se je podal v občinski urad, kjer mu je postalo slabo. Zadel ga je kap. Previden s tolažili sv. vere se je drugi dan ločil od svoje družinice; umrl je v 58. letu starosti. Spremili smo ga k večnemu počitku v nedeljo 29. t. m. ob 3. uri popoldne. Njegovega pogreba se je udeležila skoro polovica šmarjetske fare. Ob krsti ga je spremljalo nad 200 gasilcev, domačih in okoliških. Na njegovem domu se je v njegovem imenu poslovil od sorodnikov in vaščanov Vesenjak Franc, posestnik v Moškanjcih. Njegove zasluge je orisal naš župan Ivan Muhič. Pri odprtem grobu pa je tolažil njegove ostale domači župnik gosp. konzist. svet. Ivan šketa. Njegovo delovanje kot gasilca je proslavljala načelnik ptujske gasilne župe. Zaigrala mu je tudi gasilska godba. Lepe pesmi je zapel domači pevski zbor. Počivaj v miru mož-poštenjak! Preostalim naše sožalje!

Sv. Lenart v Slov. goricah. Občinske volitve so za nami. Kakor večinoma drugod, tako je tudi pri nas zmagala lista JRZ z veliko večino glasov. Padla je trdnjava JNS v metropoli Slov. goric popolnoma po svobodni volji volilcev, ker se je našemu ljudstvu že gabilo strahovanje in komanda JNS štaba. V zvezi s tem volilnim porazom so se JNS-arji v svoji jezi začeli posluževati bojkota vseh obrtnikov, gostilničarjev in trgovcev, kateri so volili listo JRZ. Mi okoliški kmetje, delavci in obrtniki bomo pa tako-le storili: Ako se napovedani bojkot, ki se je deloma že začel v trgu, izvedel, bomo si mi dobro ogledali, v katere odvetniške pisarne,

trgovine in gostilne bomo zahajali in katerih obrtnikov se bomo v bodoče posluževali. To navodilo naj velja za vse fare v Slov. goricah, posebno pa za trg in okolico. Gospoda iz vrst skrahirane in zapuščene JNS-arske stranke pa naj se zaveda, da je tudi ona živila na račun takozvanih okoliških beračev in siromakov, kateri so jim znani in dobri samo takrat, kadar so jim denar nosili in jih v tem oziru gospodarsko podpirali. Mi kmetje, delavci in obrtniki iz Slovenskih goric sprejememo to nam vrženo bojno rokavico. V bodoče se bomo posluževali samo naših društev, pisarn, gostiln, trgovin ter obrtnikov.

Loče pri Poljčanah. Občinski odbor društva Rdečega križa v Ločah si je nadel nalogo, da v proslavo enoletnega obstoja priredi v nedeljo 20. decembra t. l. »Božičnico« v šoli v Ločah

ter ob tej priliki obdaruje revno šolsko dečo s toplim perilom in drugim. Društvo prosi spoštovano prebivalstvo, da isto podpre v tej gotovo človekoljubni ideji z darovi.

Gomilsko. Staro Gomilsko se podira. Pred kratkim je padel zopet eden izmed zadnjih še preostalih stebrov stare Gomilske: zapustili sta nas »naši gospodičniki«. Vsak Gomiljan ve, koga s tem mislimo, ker jima nihče ni drugače rekel kakor »gospodičniki«. In res gđč. Mikličevi sta si ta lepi naslov tudi v polni meri zaslužili, saj sta bili najboljši učiteljici in vzgojiteljici naših otrok. Učiteljevali sta tukaj ena 33, druga celo 39 let v največje zadovoljstvo prebivalstva. Našim otrokom sta bili kakor materi, marsikateremu otroku celo boljši od matere. Zdaj odhajata v zasluženi pokoj v Ljubljano. V nedeljo 22. novembra smo se od njiju poslovili. Velika množica ljudstva, ki se je udeležila slovesa, nam priča, kaj smo z njima izgubili. Izguba je zaenkrat nenadomestljiva. Staro Gomilsko gre v zaton, na obzoru se že kaže novo: Bog ve, ali bo boljše od starega...:

Male dole pri Vojniku. Iz zgodovine našega kraja je nekaj vredno zabeležbe. Od posestnika štefana Vrbiča navzgor proti jugovzhodni strani je z gozdom poraščen hrib, imenovan »turnušk«, kjer pripovedujejo po ustnem izročilu, da je bil grad. Razrušen je bil ist časno, kakor oni pri Sv. Tomažu nad Vojnikom. Sedaj ni nikakega sledu več o kakem zidovju. Morda pa je kaj zasutega pod zemljo, kar bi se dalo spraviti na dan. Na posestvu Naglič Andreja se domneva, da se v zemlji nahaja živorebrna ruda. Svoj čas je nekdo v bližini že kopal z dvema delavcema; ker pa ni našel ničesar, je prenehal. Ako bi gospodje, ki imajo denar, si to ogledali ter dali strokovno preiskati, bi menda trud ne bil zaman. Večinoma po vseh župnijah so se to leto spominjali velikega svetniškega škofa Antona Martina Slomškega, ki je za naš narod storil toliko dobrega. Častno je za našo župnijo Novo cerkev, kjer je Slomšek več ko pred sto leti kaplanoval. Tudi našo vas Male dole je obiskal, kakor pravijo, ko je podelil sv. zakramente pradedu sedanjega gospodarja g. Gašparja špes. Naj bi se vsi zavedali, kako velik pomočnik in priprošnjik nam bo Slomšek, saj je osebno deloval med nami. Prosimo in združimo vse svoje molitve, da ga častimo že kmalu kot svetnika.

Ko sta dosegla vrh, je Janez stisnil Lenčino roko in jo ostavil brez besede. Premagal ga je jok.

Na Preski so popevali fantje...

Lenčka je pridirjala vsa vroča in zasopla do Osojnikovega križa, ko jo je preplašilo žvižganje. Napela je uho in se ustavila.

»Pavle gre na Gore! Skupaj ne smeja priti.« Počakala je malo in pomolila raztreseno pod križem, potem pa je počasi stopala proti domu. Žvižganje je utihnilo pri hlevih. Obstala je in počakala, da bi slišala, če se bodo vrata odprla. Zaškripala so v tečajih in glasovi so se zaslišali.

»Pavle!«

Tiho se je pritipala ob steni do praga.

»Si ti, Lenčka?« je spraševala Mara skrbno, šepetaje.

»Ja sem! Kaj je?« je dihnila Lenčka.

»Pavle je prišel. V kuhinjo pojdi, umij se in umiri, da ne bo vedel, da te ni bilo doma.«

Lenčka se je res izmuznila neopaženo v kuhinjo.

»Kako mu je?«

»Veš, Mara, ne moreš si misliti. Dva metra pod snegom, v volčji jami! Pa tema in sove...« je tarnala in se razpravljala.

»Da je le na varnem!«

»O, tisto pa je. Pameten bi moral biti, kdor bi ga iztaknil.«

Malo so še posedele, potem pa je Lenčka vstala:

»Grem v sobo, drugače se bo čudil, da me nič ni.«

»O, Lenčka kod pa ti?« jo je viharo pozdravil. Od njegove nežnosti in otroškosti je malo ostalo.

»I, spala sem. Zdaj je čas, ko je tako vreme,« je lagala.

Pavle pa ni verjel:

»Boš ti, navihanka! Bogve, kod ti hodiš!«

»Kakor da bi kaj sumil!« ji je vpadlo, pa je še bolj živo zatrčila:

»Nisem bila nikjer. Spala sem, če hočeš vedeti.«

Pavle pa le ni hotel verjeti:

»Zakaj je pa danes Mara krave pomolzla?«

Lenčka je zardevala in ostrmela. Odkod ve to?

»S Tončko sta govorila sedaj in ti je rekla, da me ni doma, ko ni vedela.«

Pavle je segel vmes:

»Nič ni res! Jaz vem, da pri vas ti molzeš!«

Lenčko je izdala zadrega, čeprav se je branila še vedno.

Pavle je kmalu zopet odžvižgal.

Drugi dan sta stari in sin z Javorja zopet smučala drevje domu. Predpoldne sta naredila eno vožnjo, popoldne pa drugo. Sneg je bil južen in se je kopicil na drevo.

Mačkino maščevanje

V majhni vasi v poljskem vojvodstvu Kieleu je imel neki kmet mačko, ki jo je vedno mučil na vse mogoče načine. Pa je mož legel na svojem vrtu v senco. To je mačka videla in kakor da je čakala samo na ta trenutek, se je tiho priplazila do njega in mu z nenadno besnostjo zasadila zobe v grlo. Z obupno močjo je mož poskušal, da bi se otresel pobesnele živali, a zaman. Sosed, ki so slišali njegovo grgranje, so prihiteli na pomoč, a tudi njim se je šele po dolgem naporu posrečilo, da so mačko odtrgali od grla.

ČITAJTE „NEDELJO“!

(Dalje sledi.)

Albumi za razglednice in fotografije so najlepše slikovnice, vezane z vašimi spomini! Ohranite si vse razglednice in fotografije v albumih! Pridite pogledat našo zalogo v Cirilovih prodajalnah Maribor in Ptuj.

Prizadevajmo pa si, da bo naše duhovno življenje in mišljenje odgovarjalo onim naukom, ki jih je učil kot novocerkovski kaplan in lavantinski škof.

Lageri (taborišča) smrti v sovjetski Rusiji.

Kaznjenci kot vprežna žival.

Dvajset kilometrov od nekdanjega Soloveckega samostana je oddaljena »Ovsjanka«, kazenska komandirovka za kaznjence. Odtodi pride le malokdo živ. Tja pošiljajo take, ki se v eni ali drugi stvari pregrešijo. Kisselev-Gromov piše, da je bilo v nekem slučaju več kaznjencev tja poslanih, a 65 »hudobnežev« je ostalo, ker so bile tam vse barake prenapolnjene. Te kaznjence so uporabili kot vprežno živino.

Glavna zaloga živil za te kraje je v prostorih nekdanjega samostana; od tam se pošiljajo na vse komandirovke na Soloveckih otokih. Ker pa Čeki vedno primanjkuje konj, so na mesto njih te »hudobneže« porabili za vprežno živino.

»Sovražniki sovjetske oblasti« so dobili komat okrog vratu, zapregli so jih v sani, dali so jim kočijaža morilca Burak in — vprega za dovoz je bila gotova.

Vsako jutro rano je prevzel Burak v centralnem skladišču štev. 1 živila, katera je naložil na svoje »konje« in sani oziroma voz je oddrdral med klici: ena, dve, tri v razne komandirovke. »Konji« so morali vsak dan prevoziti po 35 km in sicer 17—18 km tja in ravno toliko nazaj.

»Ali vaši konji dobro delajo«, so pozivedovali čekisti pri kočijažu Burak? »No že gre, sicer se spodtikajo, a vlečejo vendarle,« »jih moraš pač s palčko malo potipati. Ti ljudje morajo postati popolni proletarci.« Tri mesece so morali vlačiti sani ti kaznjenci, tri mesece jih je poganjaj Burak s palico. Pozneje, ko je bil na »Ovsjanski« prostor, so jih seveda poslali tja, kjer so v jami Vanjka Potapova kmalu našli večni pokoj...

Kaj store kaznjenci proti surovemu ravnanju čekistov, ki se dan na dan dogaja? Za veliko večino kaznjencev je značilna potrpežljiva udanost. Rus je sploh zelo potrpežljiv in veliko prenaša. Le tu in tam, ker je mera že preveč polna, se izraža jeza v krepkih in ostrih izrazih. Rus je tudi iznajdljiv in si skuša svoj položaj izboljšati na razne načine in sicer s podkupovanjem (z denarjem in dragocenostmi), s hinavščino, s prilizovanjem in lažje ženske s tem, da prodajajo svoje slo. Do odprtega boja moža z možem, s sekiro, revolverjem ali drugim orožjem pride malo kdaj. Tudi beg se malokdaj posreči. Pozimi l. 1930 pa je vendar nastal velik upor. V 28 komandirovkah se je vsaj polovica kaznjencev uprla in niso hoteli iti na delo. Čekisti so škripali od jeze, a kaj so hoteli storiti? V vsaki komandirovki je bilo okrog 200 upornikov,

a le 8 do 12 čekistov. Telegrafirali so v Moskvo po navodila. In od tam je prišel odgovor: Vsi voditelji upora in vsi, ki nočejo iti na delo, se naj postrele vpričo drugih kaznjencev. Odlok sta podpisala jud Kerschel Jehuda (Jagoda) in G. Bokij. Vse se je po naročilu zgodilo. Od tistega časa čekisti skrbno pazijo, da v nobeni komandirovki ni skupaj večjega števila bivših tovarniških delavcev ali bivših komunistov, ker ti so proti čekistom najbolj predrzni.

Poslednje vesti.

Politične novice v drugih državah.

Francoska vlada dobila v parlamentu zaupnico. V francoski zbornici se je vršilo 6. dec. bojno glasovanje glede odobritve politike Blumove vlade. Parlament je izrekel vladi zaupnico s 350 glasovi proti 117. Za zaupnico so glasovali pristaši vladnih strank razen komunistov, krščanski demokrati in velik del desnarskega centra.

Resne vesti o odstopu angleškega kralja. Med političnimi vestmi poročamo, da je zašel angleški kralj Edvard VIII. radi zahteve po ženitvi z gospo Simpsonovo v mučen položaj, ker je proti tej zakonski zvezi kraljevska hiša, parlament in vlada. Po zadnjih vesteh je odločitev padla in bi naj bil kralj že odstopil.

Domače novice.

Skladatelj E. Adamič umrl. V ljubljanski bolnici je umrl 6. decembra v starosti 59 let eden najbolj plodovitih slovenskih skladateljev g. E. Adamič, profesor glasbe. Rajni se je rodil leta 1877 na Dobrovi pri Ljubljani, kjer je bil oče nadučitelj. Adamič je študiral učiteljske in se je ves posvetil glasbi. Zapustil nam je nad 300 lastnih skladb. Slava njegovemu spominu!

Požar povzročil v usnjarni pol milijona Din škode. V Mokronogu na Dolenjskem je povzročil ogenj v Kalinovi usnjarni pol milijona Din škode.

Hiša je pogorela posestniku Ivanu Detečku na Stanovskem pri Poljčanah. Pogorelec sumi, da mu je podtaknil ogenj neznanec, kateremu je odrekel prenočišče.

Vlomljeno je bilo v noči v Poljčanah v trafikko pri kolodvoru. Neznanec je odnesel za 750 Din cigaret in nekaj tobaka.

Obsodba radi uboja. Dne 5. decembra je bil obsojen v Mariboru na 4 leta strogega zapore 21letni Vincenc Špandl iz Loškega vrha. Špandl je zabodel z nožem v trebuh 13. oktobra t. l. v Oseku pri št. Lenartu v Slov. goricah Antona Majerja, ki je drugi dan v bolnici podlegel poškodb. Obtoženi in obsojeni je pri obravnavi vse priznal z izgovorom na silobran.

Prireditve.

Kapela pri Slatini Radencih. Bralno društvo pri Kapeli naznanja, da se vrši redni letni občni zbor v nedeljo 13. decembra popoldne v šolskih prostorih.

Zakot pri Brežicah. V nedeljo 13. decembra, ob treh popoldne bo gostovalo pri nas Prosvetno društvo iz Artič pri Brežicah z igro »Podrti križ« v štirih dejanjih, v Gasilskem domu. Med odmorom bode gostovalo tamburaško društvo »Sloga«.

Loče pri Poljčanah. Morda mislite po svetu, da pri nas spimo spanje pravičnega. Kaj še! Gibljemo se, kakor se v tej krizi pač da. Sedaj, ko so občinske volitve za nami, se bomo pa vrgli na prosvetno polje. V nedeljo 13. t. m. že imamo po večernicah v kaplaniji ustanovni občni zbor našega novega katoliškega prosvetnega

ga društva »Slomšek«. Je pač začeti treba. Vabimo v društvo vse dobromisleče in katoliški prosveti naklonjene Ločane: može in žene, fante in dekleta. Lepa armada se nas mora zbrati, da bo okrog našega novega prosvetnega ognjišča toplo. Ustvariti si mislimo tudi knjižnico, da nam ne bo v dolgih zimskih večerih dolgčas. Seveda nam bo primanjkovalo prostorov, a za enkrat bomo gostovali v kaplaniji. Gradili pa bomo po Slomškovih načeli: Prava vera bodi vam luč, materin jezik bodi Vam ključ do zvečičanske narodne omike. In še po narodnem pregovoru: kamen do kamna palača, zrno do zrna pogača. Na občni zbor smo povabili tudi govornika iz Konjic ter sosedna društva, da nam dajo korajže. Toda ne pri kozarcu rujnega vinca, kolu in nožu, ampak z uma svitlim mečem. To bo veselja ta dan med nami, pridite še Vi, da nas bo več. Na svidenje!

Dopisi.

Sv. Ana v Slov. goricah. Proslava 1. decembra državnega praznika zedinjenja je bila tudi pri Sv. Ani v Slov. goricah. Slovenske gorice še niso videle takšne prireditve, kot je bila na predvečer narodnega zedinjenja na najrazglednejši točki Slovenskih goric pri Sv. Ani. Vršil se je spreved z bakljami, ki ga je organizirala tukajšnja občinska uprava občine ščavnica pod načelstvom župana Jožefa Spindlerja. Spreveda se je udeležilo skupno 1500 ljudi: člani prosvetnega in gasilskega društva in mnogo občinstva. Spreved, ki se je pomikal z gorečimi bakljami po vasi Sv. Ana, je opazovala z raznih krajev Slovenskih goric množica ljudstva, ker je bil viden zelo daleč čez avstrijsko mejo. Ljudstvo je med sprevedom navdušeno vzklikalo kralju in našim narodnim voditeljem, predvsem g. dr. Korošcu. Po končanem sprevedu je sledilo javno zborovanje na trgu pred cerkvijo sv. Ane. Govorili so: župan Jožef Spindler, g. dekan Franc Gomilšek in domači g. župnik Konrad Šeško. Po zborovanju je godba zaigrala državno himno »Hej Slovani« in množica se je razšla. Ta prireditve pa ostane vsakemu udeležencu v spominu, ker Slovenske gorice kaj takšnega v takem obsegu še niso videle.

Sv. Ana v Slov. goricah. V številki »Jutra« 2 dne 1. t. m. je bil objavljen slavospev prejšnjemu občinskemu zastopu občine Sv. Lenart. K temu dopisu nekaj pripomb. Občinski posli se niso sami izročili, marveč so se morali izročiti. O pomaganju premožnemu kakor siromašnemu bi mnogoteri lahko kaj povedali, zlasti tisti, ki jim fazani požro vse pridelke. Kar se tiče naprave cest, drevoreda itd., bi bilo treba povedati, da se s tujimi rožicami lahko vsak venča. Kdo se je trudil, ve vsak. Sploh pa smo mišljenja, da z občinskim denarjem ni ravno težko kaj narediti v korist ali v nekorist občine. To bi lahko potrdil in pojasnil bivši večletni delovodja. O tem, da se je občini priskočilo na pomoč z znatnimi zneski, javnost dosti ne ve. Elektrizacija Sv. Lenarta je sicer lepa, a ima to slabo stran, da luč tam, kjer bi morala goriti, ne gori in da je silno draga.

Sv. Jakob v Slov. goricah. Bobnenje topičev in spuščanje raket na večer 2. decembra so naznanjali, da slavi naslednjega dne Plateisova hiša na Ročici izreden praznik. V krogu svoje družine je obhajal hišni gospodar svoj god in 80letnico rojstva. Sinovi so mu priredili v tamburaškem zboru podoknico, nakar so mu vsi otroci in domači k temu jubileju iskreno čestitali. Naš jubilar se je rodil 17. decembra l. 1856 kot sin strogo katoliških kmečkih staršev v Polički vasi pri Jarenini. Že v zgodnji mladosti se je navduševal za vse dobro in plemenito, pred vsem pa se je odlikoval kot iz-

redno dober gospodar. On je res korenina starega kova, pristni katoliški značaj, kakoršnih je danes malo. Dobra knjiga mu je bila neprestana učiteljica in vodnica v političnem in tudi v gospodarskem položaju. Že od mladosti je velik prijatelj dr. Koroščeve ideje, za katere je in se še neprestano bori zanje. Kot 80letnik se je letos že udeležil občinskih volitev ter oddal svoj glas pristnemu, zavednemu pripadniku g. dr. Korošca (stranke JRZ). Kakor povsod drugod, ima tudi v občini neštete zasluge. 40 let je bil občinski odbornik in večkrat občinski svetovalec. Njegova beseda se je povsod uveljavljala. V negovo hišo zahajajo številni naši katoliški listi in časopisi. Že sam »Slovenski gospodar« ga obiskuje nad 50 let. Zato mu vsi, zbrani okrog njega, želimo ućakati še 90letnico!

Šmarje pri Jelsah. Šmiklavški mežnar Križnik Franc se je koncem novembra v svojem 73. letu nenadoma od nas poslovil in v večnost preselil. Dne 21. novembra je še pridno pomagal pri sosedu Kokotu v Sotanjskem ter se zvečer napotil proti domu v spremstvu domačega fanta, ki mu je svetil. Pa kmalu je tega odslovil z besedami, da mu je nadaljna pot že itak dobro znana. Toda fant še ni prekorail domačega praga, pa ga je že prestrašil moćen krič z miklavške strani. Kokotovi so takoj zaslutili nesrečo in zbežali za mežnarjem. Pa ne daleč; našli so ga že mrtvega, z razbito glavo, v novem neograjenem vodnjaku, kamor je zašel in padel. Milo so blagemu rajnemu prepevali farni in podružnični zvonovi v zadnje slovo kakor v zahvalo, da je z njimi vernike tako redno vabil k molitvi in službi božji ter v družbi z »Vrtoškim Toncem« z mojstrsko lepim trijančanjem povelečeval praznike in razveseljeval domačine in romarje. Vseskozi pošten in za vsako delo vporabni mož je bil vzor zvestega cerkovnika in vsakdo mu je rad kaj položil na krožnik ali v skrinjico, ko je ob nedeljah in praznikih zbiral za različne cerkvene potrebe. Zato so mu pa hvaležni farani pripravili prav lep pogreb in smo prepričani, da se ga tudi v molitvah spominjajo in mu želijo pokoj pri Bogu in luč nebeško!

Teharje. V petek 27. novembra se je smrtno ponesrečil v gozdu pri žaganju drv 18letni tovarniški delavec železarne v štorah Oberžan A. iz št. Lovrenca pod Prožinom. Velik hloed se je zavalil preko njega in mu zadal težke no tranje poškodbe, katerim je po triurnem hudem trpljenju podlegel. Zapušća mater vdovo in dve mlajši sestri, katere je s svojim zaslužkom v tovarni preživljal. Dragi Lojze! V najlepšem cvetu svoje mladosti si nas zapustil. Nikdo ni mogel misliti, da bo tvoja življenjska pot tako kratka in tvoje zadnje ure potekle v tako težkih bolečinah. Ko si v teh bolečinah zdihoval,

Duhovne vaje za dekleta. Dogovorno s kn.-šk. ordinariatom in z njegovo odobritvijo se vršijo tudi letos ob božičnih praznikih pri čč. šolskih sestrah v Mariboru duhovne vaje za dekleta in sicer od 27. do 31. decembra. Duhovne vaje bo vodil letos gospod p. Tomc D. J. Prijaviti se je treba do 20. decembra pri domačem g. župniku, ki naj blagohotno vpošlje potem prijave na kn.-šk. ordinariat. Prijavijo naj se dekleta v starosti od 16. do 35. leta in sicer iz dekanij: Sv. Lenart v Slov. goricah, Maribor desni breg, V. Nedelja, Zavrće, Ljutomer, Vuzenica in Marenberg. Prehrana za štiri dni znaša 40 Din, prinesejo pa naj dekleta s seboj posteljno preobleko. Za dekleta iz drugih dekanij se bodo vršile duhovne vaje po Novem letu na Betnavi pri Mariboru; vodil jih bo g. Oberžan.

so tvoje telesne moči pojemale in tvoj zadnji vzdih je bil: O moj Jezus! Ko so te prenesli v reševalni avto, si postal mirnejši in nisi se zme nil za okoli stojeće, ker tvoj pogled je bil uprt navzgor k Onemu, ki si ga v svojem vzdihljaju poklical, da se je duša z Njim pogovarjala, in tvoje ustnice pa so šepetale: O moj Bog, ti in vsi moji grehi . . . Ker si bil cel čas svojih smrtnih bolečin pri popolni zavesti, je bil prav gotovo tvoj pogovor z večnim Sodnikom končan z odpuščanjem, katero podeli, če ga prosimo. Ko te je avto odpeljal proti bolnici v upanju, da se vrneš nazaj ozdravljen, so tvoji dragi doma molili rožni venec, a tvoja duša se je že med prevozom v bolnico in molitvijo rožnega venca preselila v večnost.

Za JRZ zmagoviti zaključek občinskih volitev v Sloveniji.

Zadnjo nedeljo so se vršile občinske volitve v 76 občinah Slovenije. Dasiravno so se združili proti JRZ vsi od nacjonalistov do komunistov, je vendar sijajno zmagala. V naslednjem pri našamo izide:

Na Štajerskem.

Okraj Ptuj:

Grajena: 665, 244 (36.7%), JRZ 244 (18).
Rogoznica: 604, 366 (60.6%), JRZ 185 (15), skupna opozicija 181 (3).

Majšperk: 616, 470 (76.3%), JRZ 329 (16), skupna opozicija 141 (2).

Osluščevci: 417 289 (69%), JRZ 275 (18), opozicija 14 (—).

Sv. Miklavž: 611, 304 (49.8%), JRZ 304 (18).
Slovenja vas: 449, 259 (57%), JRZ 259 (18).
Sv. Andraž v Slov. goricah: 372, 291 (78%), JRZ 206 (16), skupna opozicija 85 (2).

(Opomba: Prva številka pomeni število volilnih upravičencev, druga volilne udeležence, v oklepajih število odbornikov.)

Okraj Celje:

Dramlje: 439, 365 (83.1%), JRZ 176 (3), sk. opozicija 189 (15).

Sv. Jurij pri Celju-trg: 187, 140 (74.9%), JRZ 140 (18).

Sv. Jurij pri Celju okolica: 1104, 705 (63.9%), JRZ 705 (24).

Nova cerkev: 533, 329 (61.7%), JRZ 210 (16), skupna opozicija 119 (2).

Polzela: 532, 405 (76.1%), JRZ 405 (18),
Petrovće: 822, 549 (66.8%), JRZ 376 (16), skupna opozicija 173 (2).

Št. Pavel pri Preboldu: 749, 535 (71.4%), JRZ 210 (2), skupna opozicija 225 (16).

Tabor: 523, 351 (67.1%), JRZ 351 (18).

Velika Pirešica: 630, 303 (48.1%), JRZ 303 (18).

Vransko: 787, 619 (78.7%), JRZ 379 (16), sk. opozicija 240 (2).

Vojnik okolica: 588, 449 (76.3%), JRZ 228 (15), skupna opozicija 221 (3).

Okraj Laško:

Hrastnik-Dol: 2048, 1346 (65%), JRZ kompr. 1346 (30).

Trbovlje: 4545, 2666 (58.7%), JRZ 784 (3), JRZ kompromisna 16 (—), skupna opozicija 1866 (33).

Okraj Slovenjgradec:

Slovenjgradec: 354, 323 (91.3%), JRZ 172 (15), skupna opozicija 151 (3).

Šoštanj okolica: 618, 406 (65.7%), JRZ 406.

Velenje: 821, 490 (59.7%), JRZ 377 (22), sk. opozicija 113 (2).

Okraj Ljutomer:

Veržej: 391, 296 (75.7%), JRZ 256 (18), sk. opozicija 40 (0).

Okraj Konjce:

Konjce trg: 379, 343 (90.8%) JRZ 166 (3), skupna opozicija 177 (15).

Okraj Maribor levi breg.

Sv. Benedikt: upravičencev 524, 363 (69.2%), samo lista JRZ (18).

Ščavnica: 734, 547 (74.52%), JRZ Spindler 356, opozicija 191.

Jurovski dol: 767, 536 (69.75%), JRZ Rošker 330, opozicija 206.

Crkvenjak: Samo lista JRZ.

Na Kranjskem.

Okraj Ljubljana:

Dobrova: JRZ 18.

Dol: JRZ 17, skupna opozicija 1.

Dolsko: JRZ 17, opozicija 1.

Grosuplje: JRZ 17, opozicija 1.

Podgorica: JRZ 16, opozicija 2.

Preserje: JRZ 15, opozicija 3.

Račna: JRZ 18.

Rudnik: JRZ 3, opozicija 15.

Slivnica-žalna: JRZ 17, opozicija 1.

Šmartno pod Šmarno goro: JRZ 21, opoz. 3.

Širite „Slov. gospodarja“!

Šaljivi vlomilci.

Trije vlomilci so obiskali v Budimpešti ponoči trgovino Munk, navrtali želežno blagajno, pa niso našli v njej niti pare, ker jemlje lastnik vsak večer yes denar s seboj. Ta neuspeh jih pa očitno ni preveć užalostil, kajti na pisalni stroj so napisali Munku pismo, ki so ga položili v prazno blagajno: »Dragi g. Munk, res smo se začudili, da vam gre tako slabo, toda slabo gre tudi nam. Predstavljajte si: če bi povsod naleteli na take blagajne, bi morali prosjačiti. Zakaj smo se tako trudili? Z najvećjim spoštovanjem trije prijatelji.«

Knjige Cirilove knjižnice:

(Nadaljevanje.)

Meško Ksaver: Na poljani.

Roman. Str. 176. Broš. 25 Din, vez. 38 Din.

Meško Ksaver: Črtice.

Str. 174. Cirilova knjižnica, 68. zvezek. Broš. 14 Din, vez. 24 Din.

Nevery R.: Duhovnik s krvavo haljo.

Irska povest. Priredil Fr. Kolenc. Str. 114. Cirilova knjižnica, 85. zvezek. Broš. 12 Din, vez. 20 Din.

Očetov greh.

Str. 127. Cirilova knjižnica, 115. zvezek. Broš. 10 Din, vez. 18 Din.

Orczy B.: Dušica.

Roman v treh delih. Iz angleščine prevedel Paulus. Prvi del. Str. 286. Cirilova knjižnica, 8. zvezek. Broš. 16 Din, vez. 30 Din. — Drugi del. Str. 389. Cirilova knjižnica, 8. zvezek. Broš. 25 Din, vez. 40 Din. — Tretji del. Str. 426. Ciril. knjižnica, 8. zvezek. Broš. 32 Din, vez. 44 Din.

Orczy B.: Mož v sivi suknji.

Roman iz Napoleonove dobe. Prevedel Paulus. Str. 219. Cirilova knjižnica, 32. zvezek. Broš. 20 Din, vez. 32 Din.

Pavić Mara: Pravica in usmiljenje.

Povest. Iz hrvaščine prevedel Fr. Kolenc. Str. 97. Broš. 7 Din.

(Dalje sledi.)

Okraj Litija:

Višnja gora: JRZ 18.
 Polšnik: JRZ 18.
 Šmartno pri Litiji: JRZ 24.
 Kolovrat-Mlinše: JRZ 18.
 Kresnice: JRZ 18.

Okraj Novo mesto:

Črmošnjice: nemška lista 2, opozicija 16.
 Velika Loka: JRZ 15, opozicija 3.
 Dvor: JRZ 16, opozicija 2.
 Trebnje: JRZ 18.

Okraj Kranj.

Naklo: JRZ 18.
 Smlednik: JRZ 18.

Okraj Radovljica:

Koroška Bela: JRZ 7, opozicija 1, druga opozicija 16.

Kamna gorica: JRZ 18.

Okraj Krško:

Radeče: JRZ 24.

Okraj Škofja Loka:

Škofja Loka: JRZ 18.
 Stara Loka: JRZ 22, opozicija 2.

Peter Rešetar rešetari.

Da sem jaz bil sv. Miklavž . . . ! Prinesel bi Jugoslaviji sporazum, Evropi mir, Trstu slovenskega škofa, Koroški slovenske šole, doma pa: hranilnicam denarja, kmetom novo uredbo, občinam plačilo doklad, svojim prijateljem dobrih vicev, pristašem ljudske fronte potni list za v Španijo, pristašem JNS bi odmeril prostor v košu svojega parklja, kjer je za nje edini prostor, voditeljem JNS pa šibo, pa veliko šibo!

Neodvisnost. V Mariboru je začel izhajati list »Neodvisnost«, ki ima sicer amerikansko obliko, ne vem pa, če ima tudi temu primerno velikega strica iz Amerike. Že v prvi številki je pokazal, da je res neodvisen, ker kar iz sebe svobodno hvali znane organizacije. Radoveden sem kako dolgo bo ostal neodvisen od strani — naročnine!

Sporazum s Hrvati. Ko je združena opozicija rekla, da ima že sporazum, je vlada rekla, da

MALA OZNANILA**SLUŽBE:**

Zdravo in pridno dekle od 18 do 24 let dobi dobro službo pri boljši rodbini proti letni plači do 1200 Din. Gospodinjsko, poljsko in lažje vinogradno delo, obilna in dobra hrana, pšenični kruh in vino. Ponudbe na Ivana Berc, Podplat. 1404

Mlinarja ali fanta, ki ima veselje do mlina, sprejme: Dobrišek, mlin, p. Hoče. 1405

Kolarskega vajenca sprejemem. Cafnik, Zgornja Voličina, p. Sv. Lenart v Slov. gor. 1401

Vajenec že sprejet. Trstenjak, kovač, Sv. Lenart v Slov. goricah. 1381

Sprejme se viničar s 4 delavskimi močmi. Turk Jakob, Gabernik 26, Podplat. 1389

Oferja sprejemem v bližini Maribora. Naslov v upravi lista. 1382

Pekovski vajenec močan se takoj sprejme, stanovanje in hrano v hiši. Pekarna Ivan Zamuda, Maribor, Frankopanova 9. 1391

LOKALI IN STANOVANJA:

Oddam sobo mali družini. Naslov v upravi našega lista. 1384

POSESTVA:

Malo posestvo kompletno za 15.000 Din se prodaja. Polovico na obroke. Škrabel, Tezno, Dobrava 165, p. Maribor. 1383

ga nima. Ko je sedaj vlada rekla, da prihaja sporazum, je združena opozicija rekla, da ga še ni! Zato sem pretekli teden naprosil Mačka, da pove, kako je. Obljubil je, da bo povedal in vsi so poslušali. Usta je odprl in jih zopet zaprl, slišal pa ni nihče nič. Gospodu dr. Kukovcu pa se je že sanjalo, da bo spet minister in je že poiskal svojo knjigo »Schnell englisch«.

Kaj je istina? Na Hrvaškem je izšel časnik »Istina«. Dober teden nato so začeli izdajati list »Hrvatska istina«, ki pravi, da to ni istina, kar piše »Istina«. Dober teden pozneje pa je izšel nov list »Zadnja beseda«, ki pravi, da niti »Istina« niti »Hrvatska istina« ne pišeta istine, ampak da bo le ta list imel zadnjo besedo. Ker pa ta list izdajajo moški, ki nikdar v življenju nimajo zadnje besede, tudi to ne bo istina. Hrvatje se mi res smilijo, imajo hrvaško vprašanje in ne vedo, kaj je istina!

Lisica v kurniku. V vodstvu organizacije za zavarovanje delavcev so našli nekaj komunistov. Ti so bili res kakor lisice v kurniku, tako zvesto so čuvala delavstvo. Je pa še več takih lisic. Jager pa jaga . . .

Zvezda je padla pri Slovenski Bistrici. Listi so pisali, da je padla zvezda z neba pri Slov. Bistrici. Nihče ni hotel tega verjeti, dokler se

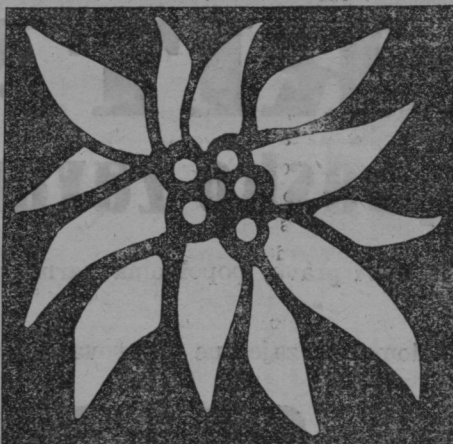
niso zglasili pri prejšnjemu županu, ki je priznal, da je res padla njegova zvezda z neba, kakor je padla tudi v št. Lenartu g. dr. Gorišku in mnogim drugim!

V napačnem času je umrl. V švici je umrl g. Zaharov največji svetovni dobavitelj kanonov. Sedaj pa je umrl v nepravem času, ko je največja sezona za kanone!

Nemčija vse raztrga! Nemčija je ta teden raztrgala zadnje pogodbe, ki jih je še imela iz ženeve. Društvo narodov je sklenilo, da bo v bodoče napravilo pogodbo z Nemčijo tako, da jo bo vklesalo v skalo. Te ne bo mogla raztrgati. Jaz sem jim sicer svetoval, da naj še to opustijo, če namreč ne bo te pogodbe raztrgala, bo pa šla okrog nje!

Premirje v Španiji? Listi so naenkrat prenehali pisati o Španiji in mi smo nehali govoriti. Ali je premirje? To sicer ni, toda kdo se bode zmenil za španske dogodke, ko imamo vendar rešiti večjo zadevo, kako se bo poročila gospa Simpson na Angleškem!

Kadar se bom jaz ženil! Prosim že sedaj, da se takrat ne zanimate toliko za to mojo svatbo, kakor se sedaj zanimate za angleško poroko! Ali vam bo prav ali ne, jaz bom rešeto vkljub poroki obdržal in ne bom nikogar vprašal!

MR. BAHOVEC

PLANINKA
 ZDRAVILNI
 ČAJ

*Težka**zimsko hrana*

in premalo gibanja po zimi so dostikrat vzrok slabe prebave želodca, omotice, zaprtosti in nerednega delovanja črevesa. Stare bolezni se vsled hladnosti zopet izrazito pojavijo. Hemeroidi, slabosti v želodcu, zaprtost, obolenja črevesov, splošno in prenapeto debelenje, glavobol, napetost telesa in omeglica. Posebno zrele in starejše osebe so podvržene vsem težkočam. Planinka čaj Bahovec čisti in tako blagotvorno deluje na celo telo in na Vaše splošno zdravstveno stanje.

Zahtevajte v apotekah izrecno samo Planinka čaj Bahovec, ki se ne prodaja odprto, ampak samo v zaprtih in plombiranih omotih po 20 D, polovični omoti po 12 Din in poskusni zavitki po Din 3.50. Pišite po brezplačen vzorec proizvajalcu: 1398

Apoteka Mr. Bahovec, Ljubljana.

Reg. S. br. 29550-35.

Na prodaj umetni mlin na valjarje, vodni pogon, 5 oralov posestva. Vse v najboljšem stanju. Gamzer Jožef, Zg. Sv. Kungota. 1380

Takoj prodam enonadstropno hišo s 6 sobami, pol orala zemlje. Vse v najboljšem stanju tik trga Sv. Trojice v Slov. gor. Vpraša se pri Mišija Josip, Kapela 12, Slatina Radenci. 1372

RAZNO:

Izredna ugodnost! Posrečilo se mi je, nabaviti večje količine modnega zimskega blaga za obleke in perilo ter finih volnenih sviterjev po izredno nizani ceni. Posebno ugodnost nudim za čevljske potrebščine, ker dajem — eden par velikih čevljev vse pritikline iz finega boks usnja in prima podplatov za 75 Din. — Vinko Zorko, trgovec pri Sv. Andražu v Slov. goricah. 1403

Glasevir, stari, še dobro ohranjen, sposoben za pouk ali organista začetnika, se prodaja za najnižje 1500 Din. Ivan Šuligoj, stari, Vuženica štev. 114. 1402

Svetov — najboljši šivalni stroj, pogrezljiv, popolnoma nov, nakupna cena 4000 Din, prodam za 1800 Din. Sket, Vransko. 1400

Šivalni stroj je najlepše darilo za Božič, katere dobite najbolj poceni in proti garanciji tudi na obroke pri mehaniku Draklser v Mariboru, Vetrinjska ulica 11. Istotam popravila in zaloga rabljenih šivalnih strojev in koles. Zahtevajte brezplačne prospekte. 1394

Vabilo na izredni občni zbor Kletarske zadruge r. z. z o. z., Maribor, ki se vrši v sredo dne 16. decembra 1936, ob 9. uri v prostorih zadruge, Aleksandrova cesta 14. Dnevni red: Sklepanje o predlogu 11 članov radi izpremembe zadrughnih pravil § 23 točka 4. — Nikola pl. Jurkovič m. p., predsednik. 1392

Damski plašči

Največja izbira!
Najnovejši kroji!
Nizke cene!

J. PREAC

Konfekcija
MARIBOR
 Glavni trg 13

V Nemčiji se je v 17 letih zavarovalo pri »Karitas« nad milijon ljudi.

V Avstriji je naraslo število članov pri »Karitas« v 12 letih na približno pol milijona.

Tudi pri nas je že v petih letih postala

„KARITAS“

največje ljudsko zavarovanje!

Zakaj? — Zato, ker je »Karitas« pravo, popolnoma varno in pošteno ljudsko zavarovanje.

»Karitas« je oddelek naše domače Vzajemne zavarovalnice v Ljubljani.

Jamstvo: Din 66,000.000.—

Kmet, delavec, obrtnik, uradnik, duhovnik in vsak stan je že zavarovan pri »Karitas«. Zavaruj se tudi Ti, ki si dosedaj še odlašal z zavarovanjem, in pristopi kot član k »Karitas«. Preskrbi sebe in svoje domače za tisti čas, ko bo pomoč najbolj potrebna.

Glede pojasnil in pristopa se obrnite na zastopnika Vzajemne zavarovalnice, ali posebej na zastopnika »Karitas«, ali pa na:

„KARITAS“

Maribor, Orožnova ulica št. 8

Ljubljana, palača Vzajemne zavarovalnice

MALA OZNANILA

RAZNO:

Papir vseh vrst kupujte v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru ali v Ptuj.

Ako hoče biti za zimo dobro in poceni oblečeni, kupite samo v trgovini Josip Tušak, Sv. Anton v Slov. goricah. Velika in lepa izbira vsakovrstnega manufakturnega blaga po zelo nizkih cenah. 1323

Šivanje odev iz vate, volne in puha. Perje, puh, pernice najceneje pri: Novak, Maribor, Koroska 8, Vetrinjska 7. 1387

Svete slike, največja zaloga in najnižje cene v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru in v Ptuj.

Konjske plahte, oprema, aktovke, torbice, žični vložki in madraci najcenejše pri G. Mesiček, Maribor, Tržaška 1. 1328

Lepe prasce in svinje prodajam v štali. Pilec, Pesnica. 1366

VZAJEMNA ZAVAROVALNICA V LJUBLJANI

ZAVARUJE:

POŽAR

VLOM

STEKLO

KASKO

JAMSTVO

NEZGODE

ZVONOVE

ŽIVLJENJE

KARITAS

Vsak slovenski gospodar zavaruje sebe, svojce in svoje imetje le pri naši zavarovalnici. 167

Inserirajte!

Španski „vojaški“ roman

šaljivega junaka

DON KIHOT IZ MANČE

nam bo pokazal, kaj so Španci čitali v zabavo, ko niso imeli vojske. Roman stane 12 Din broširan in 20 Din vezan. Naroča pa se v

Tiskarni sv. Cirila Maribor-Ptuj.

Vinsko trsje korenjake, sadno drevje in sadne divjake dobite v dobri kakovosti v trsnici Čeh pri Sv. Bolfenku v Slov. gor. Ptuj. 1253

Za zimske večere ! igrice !

Po 2 Din:

šah, dama, mlin, domino, tombola, črni maček, kocke, mozaik, novičiči, črni Peter

po 3 Din:

Človek, ne razburjaj se, Kitajske uganke, Igra 15, Trdnjava, Hajka

po 4 Din:

Tombola v sliki, Plutonova tekma, Kolo sreče

po 6 Din:

Nogomet

po 15 Din:

Obročkanje

po 20 Din:

Slikovna tombola, Kikeriki, Sestavnica, Dobro vrgel - dobro zadel, V cirkusu, Zvon in klavir, Na igrišču, Veselih sedem, Dama in mlin

po 32 Din:

Lutkin dom

Vse te igrice dobite v

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru in Ptuj.

HERSAN ČAJ

Vam pomaga, da zopet pridobite ZDRAVJE s pomočjo zdravilnih rastlin.

Ne bodite neprijatelji samemu sebi!

Obolenje kot MIJENE in bolečine pri MESEČNEM PERILU (menstruaciji) ublaži HERSAN čaj.

Moti Vas DEBELINA?

Hočete biti VITKI? Potem uporabljajte HERSAN čaj.

Zakaj trpite z REVMAZMOM in GIHTOM, saj to ni potrebno. HERSAN čaj je sredstvo, katero vam lahko olajša te muke.

HERSAN čaj pomaga pri ARTERIOSKLEROZI in HEMEROIDIH.

Resnično ne znate, da je HERSAN čaj pri OBOLJENJU ŽELODCA, JETER in LEDVIC dobro sredstvo.

HERSAN čaj se dobi SAMO V ORIGINALNIH ZAVITKIH v vseh lekarnah.

ZAHTEVAJTE brezplačno BROŠURO in VZOREC od:

»RADIOSAN« ZAGREB
Dukljaninova ulica 1.

Reg. S. broj 19834-33.

Kupujte pri naših inserentih!

Din.	Din.	Din.
200	180	300
290	220	500
340	240	700

Sternovski
CELJE 24

CENIK IN VZORCI ZASTONJ

RAZNO:

Lekarna pri sv. Roku, Maribor, v Vlahovičevi hiši, priporoča bolehnim in slabotnim sveže, pristno, najfinejše ribje olje. 1363

Zaboje v raznih velikostih odprodajamo stalno v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru, Koroška cesta 5.

Omara s predali in stenska ura se proda. Kašl, Maribor, Slovenska ulica 36. 1358

Postojte tudi Vi pred našo trgovino! Oglejte si naše izložbe. Vstopite brez vsake skrbi v našo trgovino! Tudi mi Vas bomo postregli z lepim in trpežnim blagom. Manufaktura Srečko Pihler, Maribor, Gosposka 5. 1328

Ako želite imeti res dobre klobase, poslužujte se specialne dišavne mešanice »AROMATIN«.

Ne kupujte posameznih pisem! Kupite celo mapo (10 pisem), dobite po izredno ugodnih cenah v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru ali v Ptuj.

HIF Pri nakupu zimskih nogavic, pletenin in perila obrnite se na 1368 Maribor, Aleksandrova cesta 24, kjer dobite po tovarniških cenah.

Preproge 2 × 3 Din 230, 1.60 × 2.50 Din 255, 1.30 × 2.00 Din 145 se dobijo v 1385

Trpinovem bazarju, Maribor, Vetrinjska ulica 15.

HRANILNE KNJIŽICE

vseh hranilnic in bank kupimo takoj. Ponudbe na: Bančno kom. zavod, Maribor. Za odgovor znamk za 3 Din. 1345

Velika prodaja zimskega blaga in druge raznovrstne manufakture se vrši pri

Sv. Lenartu v Slov. goricah v trgovini: 1367

Anton Hrastelj

Kdor se hoče zelo poceni obleči, naj ne zamudi ugodne prilike.

Velika izbira železnine, stekla, špecerije itd. Kupujem vse deželne pridelke po dnevnih cenah.

Za zimo

velika izbira oblek, površnikov, hurbertusov, toplega perila, nogavic, rokavic, čevljev, copat i. t. d.

Prvovrstni stanovski premog

(jak 5000 kalorij, brez žlindre in smrada) po 32 Din dobite vsako količino v Mariboru, Kopalniška ulica 10, telefon 26-14, nasproti mestnega kopališča, zadaj za frančišk. cerkvijo. 1275

Trgovci!

Božične razglednice vam letos nudimo posebno ugodno!

Kreppapir in svileni papir boste gotovo kupili pri nas, ko boste izvedeli za ceno.

Jaslice v polah kot stoječe so došle in vas vabimo, da jih čimprej nakupite!

Pratike, Družinsko kot tudi Veliko pratiko, dobite v naših prodajalnah!

Nudimo vam peresa, pri katerih lahko izredno zaslužite.

Ravnajte se po načelu, da na vsako ponudbo vprašate za cene. Zato vas pričakujemo v naše prodajalne v Maribor ali v Ptuj.

Priporoča se:

Tiskarna sv. Cirila, Maribor, Ptuj.

Hranilnica Dravske banovine Maribor

Centrala: Maribor

v lastni novi palači na oglu Gosposke-Slovenske ulice.

Podružnica: Celje

nasproti pošte, prej Južnoštajerska hranilnica.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Najbolj varna naložba denarja, ker jamči za vloge pri tej hranilnici Dravska banovina s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno.

Ljudska posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v novi lastni palači na oglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice.

Sprejema hranilne vloge in jih obrestuje najbolje. Denar je pri njej naložen popolnoma varno. Za hranilne vloge jamči poleg rezerv in hiš nad 5000 članov-posestnikov z vsem svojim premoženjem.

Denar naložite najbolje in najvarneje pri

Spodnještajerski ljudski posojilnici
Gosposka ulica 23 v Mariboru Ulica 10. oktobra

registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

➡ Hranilne vloge se obrestujejo po najugodnejši obrestni meri. ➡
Stanje hranilnih vlog Din 53,000.000.—.